Biblioteca Municipiului D...
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr 42 (298)
joi
17 oct.
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

ÎNSĂMÎNȚĂRILE ȘI RECOLTĂRILE să fie grabnic încheiate!

Un lucru este limpede : în întreaga țară este necesar ca însămînțările de toamnă și recoltarea culturilor tîrzii să se termine în cel mai scurt timp. Eforturile pe care trebuie să le depună însă unitățile agricole pentru a realiza această cerință diferă mult de la județ la județ. Nu datorită condițiilor climatice ci datorită diferențierelor ivite în modul de organizare și coordonare a complexelor lucrări agricole caracteristice toamnei.

Astfel, în județul Ialomița semănatul grîului s-a încheiat, iar în județele Constanța, Galați, Ilfov, Brăila, Prahova, Buzău, Olt, unde săptămîna trecută s-a muncit intens, terminarea însămînțărilor este o acțiune pe cale de a fi încheiată. Departe de final se situează unitățile agricole din județele Harghita, Covasna, Sibiu, Vaslui, Botoșani, Iași, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Satu Mare, Bihor, unde abia s-au însămînțat jumătate din suprafețele planificate. Acest lucru se întîmplă în condițiile în care perioada optimă de însămînțare a grîului este depășită, cînd fiecare zi de întîrziere constituie o amenințare pentru viitoarea recoltă. Intensificarea ritmului de executare a însămînțărilor este prin urmare, o cerință urgentă a tuturor unităților agricole din aceste județe.

O aceeași atentă preocupare reclamă și strîngerea de pe cîmp a recoltei culturilor tîrzii, mai cu seamă printr-o bună organizare a transportului. De ea depinde nu numai evitarea diminuărilor de producție ci, totodată posibilitatea urgentării semănatului prin eliberarea suprafețelor destinate păioaselor de toamnă. In mod deosebit se cere intensificată recoltarea porumbului și eliberarea terenului de coceni, în județele Sibiu, Harghita, Mureș, Cluj, Sălaj, Maramureș și altele, unde lucrarea abia a început.

Recoltarea cartofilor, mult întîrziată față de anul trecut, se desfășoară în ritm cu totul necorespunzător în județele Botoșani, Harghita, Bistrița-Năsăud, Hunedoara, adică tocmai acolo unde timpul amenință să se răcească mai repede.

În raport cu graficele întocmite cu fabricile de zahăr, într-o serie de județe — Covasna, Harghita, Brașov, Brăila, Dîmbovița, Satu Mare, este întîrziată și recoltarea sfeclei de zahăr.

Toate aceste multiple și urgente acțiuni cer din partea unităților agricole, eforturi susținute care să se concretizeze în terminarea cît mai grabnică a lucrărilor agricole de toamnă, pentru evitarea oricăror pierderi de recoltă și asigurarea celor mai bune condiții producției anului viitor.

În pag. a 2-a :

Raid-anchetă în județele Brașov și Botoșani

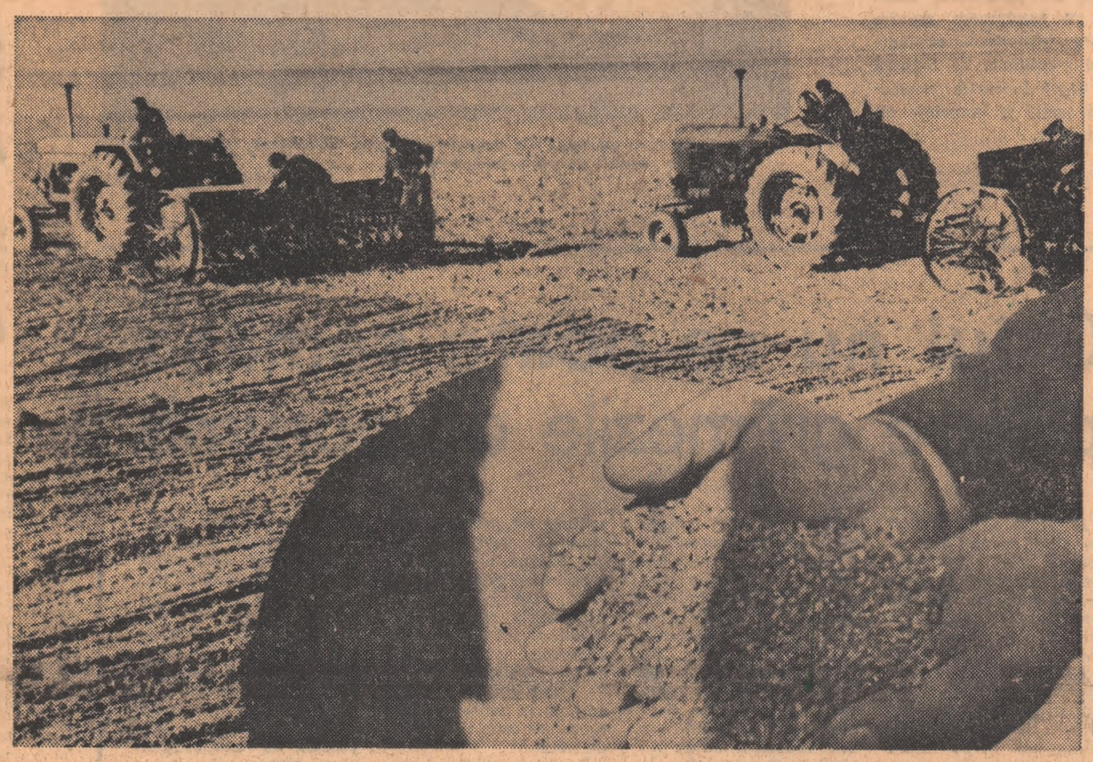

Sămînță nouă sub brazdă. La Albești, județul Prahova, cooperatorii, sprijiniți de mecanizatori, vor termina în aceste zile semănatul grîului de toamnă.

ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DIN JUDEȚUL NEAMȚ

PLUSURI ȘI MINUSURI ÎN REALIZAREA PLANULUI FINANCIAR

Ing. Dorin GEORGESCU

președintele Uniunii județene Neamț a cooperativelor agricole de producție

Spre deosebire de anii 1946—1947, cînd seceta a avut în Moldova consecințele știute, în anul agricol 1967—1968, mai ales la cultura grîului, efectele negative ale lipsei de precipitații au fost învinse prin extinderea mecanizării, chimizării, irigațiilor, a folosirii semințelor de soi ete. In județul nostru, datorită mecanizării integrale a lucrărilor de pregătire și însămînțare a grîului și altor culturi, administrării a peste 13 000 de tone de îngrășăminte chimice, 4 670 de tone de amendamente, 200 000 de tone de gunoi de grajd, cultivării, pe 95 la sută din suprafață, a unor soiuri intensive de cereale păioase, aplicării complexului de măsuri agrotehnice, cooperativele agricole au reușit să obțină producții mulțumitoare care, firește, au influențat pozitiv rezultatele lor financiare.

Intocmindu-și corect bugetul, cooperativele agricole au posibilitatea să-și reducă cheltuielile prevăzute și să sporească volumul veniturilor planificate. Pe parcursul realizării planului de producție și financiar apar, în mod obiectiv atît resurse de economisire a mijloacelor bănești, cît și rezerve de creștere a încasărilor. Acolo unde lucrează buni gospodari, oameni întreprinzători, posibilitățile sînt convertite, pe măsura apariției lor, în realități. Se întîmplă însă, caz frecvent, dar nefiresc ca tocmai veniturile să înregistreze minusuri, iar cheltuielile să-și adauge nejustificate plusuri.

Asemenea fenomene, contrare mersului normal al lucrurilor, se întîlnesc din păcate și în județul nostru. Ele ne-au determinat să punem problema realizării planului financiar în discuția plenarei lărgite a uniunii județene a cooperativelor agricole de producție. Ce a reieșit din discuții ? Că, în general, **planul de cheltuieli a oglindit real nevoile producției iar mijloacele financiare au fost gospodărite cu grija cuvenită de majoritatea unităților.** S-au încadrat în cheltuielile planificate pentru sectorul vegetal 45 de cooperative agricole. Celelalte 37 au cheltuit sume mai mari decît cele prevăzute. Cauza ? Deficiențe de planificare rezultate din faptul că specialiștii din unități nu au fost chemați să ia parte la întocmirea planului financiar pentru a stabili precis ce mijloace sînt necesare pentru obținerea producțiilor planificate. Nu-i însă mai puțin adevărat că, pe alocuri, s-au înregistrat și irosiri de fonduri. Este cazul unor cooperative ca cele din Icușești, Talpa, Zănești, Dulcești, Costișa. Ultimele două au cheltuit, fiecare, cu aproape 300 000 de lei peste prevederi.

Afirmațiile sînt în parte, valabile și pentru sectorul zootehnic. Se impune, totuși, observația că **depășirea cheltuielilor s-a datorat slabei îngrijiri și, îndeosebi, furajării necorespunzătoare a animalelor tinere.** Animalele au devenit susceptibile la îmbolnăviri, unele s-au îmbolnăvit chiar și s-a căutat ca printr-un consum exagerat de medicamente să fie înlăturate urmările nefaste ale proastei îngrijiri. Lăsînd la o parte faptul că un animal neîngrijit, repus pe picioare cu medicamente, nu va da niciodată o producție bună, să reținem un alt aspect. Cheltuielile n-au avut efectul scontat. Cooperativa din Urecheni, de pildă, a cheltuit peste prevederi 28 000 lei, dar numărul mortalităților a fost ridicat : 28 de bovine și 64 de porcine ; peste 250 de oi și 40 de bovine au pierit și la Borlești. Pe întregul județ, mortalitățile din primul semestru însumează 852 de bovine, 1 702 porci, 3 815 oi, 29 160 de păsări. Trebuie să recunoaștem că dacă le raportăm la efectivele existente, cifrele sînt nepermis de mari, fapt ce ridică acut problema gospodăririi sectorului zootehnic, sector de la care se așteaptă venituri sporite în tot cursul anului, dar mai cu seamă în lunile de iarnă, cînd rămîne, alături de întreprinderile anexe, singurul furnizor de fonduri pentru multe cooperative agricole.

Cît privește cheltuielile comune și generale, situația este aparent bună. Aparent numai, fiindcă a fost prevăzută drept cheltuieli comune și generale o sumă egală cu jumătate din cea prevăzută să fie cheltuită direct în sectoarele vegetal și zootehnic. A existat, așadar, un viciu de planificare. Re-

(Continuare în pag. a 4-a)

INTERVIUL NOSTRU

cu prof. dr. V. HARNAJ, președintele Asociației crescătorilor de albine, despre:

APICULTURA prezent și perspectivă

„Săptămîna Internațională a apiculturii", sărbătorită între 6—13 octombrie pe toate meridianele lumii a constituit și la noi, țară cu vechi și valoroase tradiții apicole, un prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute.

Cu ocazia acestui eveniment l-am solicitat pe prof. V. Harnaj, în calitatea sa de președinte al Asociației crescătorilor de albine din România și în același timp președinte al Federației Internaționale a Asociațiilor de Apicultură — APIMONDIA — să se refere la cîteva din problemele actuale și de perspectivă ale apiculturii pe plan intern și internațional.

— Bucurîndu-se de un sprijin substanțial din partea partidului și a statului — **a spus interlocutorul** — apicultura românească a obținut în ultimii ani succese remarcabile, care au stîrnit admirația multor țări afiliate la Apimondia. Dispunem, în prezent, de peste 1,2 milioane de familii de albine, ceea ce face să revină cîte o familie de albine la 16—17 locuitori. Stupăritul pastoral, metodă intensivă de exploatare, s-a extins în acest an pe o suprafață de peste 1 milion de hectare. Crește contribuția adusă de apicultură la polenizarea culturilor agricole entomofile și deci la obținerea unor sporuri însemnate de recolte. Combinatul apicol de la Băneasa asigură fabricarea întregului sortiment de utilaje necesare, prelucrarea și condiționarea mierii și a cerii, precum și prepararea unei game variate de produse apicole cosmetice și culinare. Stațiunea de cercetări studiază și urmărește elaborarea celor mai adecvate metode și căi de sporire a producției apicole pe baze științifice. Ca o dovadă a prețuirii de care ne bucurăm pe plan internațional, în Capitala noastră își are sediul Editura revistei Apiacta, organ al Apimondiei, prima revistă internațională de apicultură publicată în cinci versiuni.

— Ce și-a înscris Asociația crescătorilor de albine în planul de activitate imediată și de perspectivă ?

— Rezultatele economice a numeroase unități agricole socialiste stau mărturie faptului că, practicată rațional, apicultura este o ramură aducătoare de mari venituri. O prisacă de numai 150 de stupi sistematici aduce un venit net anual de cel puțin 50 000 lei. Iată de ce, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, încă din această toamnă, vom urmări înființarea, în cadrul unităților agricole socialiste, a unui număr cît mai mare de stupine industriale care să numere cîte cel puțin 500—600 familii de albine. Începutul a și fost făcut într-o serie de cooperative agricole și întreprinderi agricole de stat. Ferma apicolă din cadrul I.A.S. Tulcea, de pildă, numără cca 5000 de stupi. Paralel cu asigurarea utilajului modern necesar unor asemenea stupine de tip industrial, combinatul nostru apicol își va perfecționa și diversifica producția și pentru satisfacerea deplină, în condiții avantajoase, a inventarului apicol solicitat de stuparii amatori.

— Recent ați luat parte la Simpozionul internațional de tehnologie apicolă contemporană și patologie apicolă și la ședința Consiliului executiv al Apimondiei care au avut loc la Varna (Bulgaria). Legat de aceste întîlniri internaționale, ce ne puteți spune în legătură cu activitatea Apimondiei ?

— În cadrul formelor de manifestare a activității Apimondiei, după congres, simpozionul este una dintre cele mai importante. Problemele principale discutate cu această ocazie s-au referit la asigurarea sănătății albinelor în noile condiții de exploatare, circulația materialului biologic între diferite țări, ocrotirea albinelor împotriva intoxicațiilor chimice, diverse aspecte noi ale economiei și tehnologiei apicole etc. Din dezbateri s-a mai desprins și necesitatea restructurării organismelor specializate ale Apimondiei, în scopul creării unui cadru organizatoric favorabil dezvoltării de relații cît mai complexe între membrii săi. Ne preocupăm, de asemenea și de elaborarea unor soluții concrete în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare, intensificarea acțiunilor cu caracter propagandistic și a schimburilor comerciale de produse apicole etc.

În încheiere interlocutorul ne-a informat că în aceste zile la Olomuc, în R. S. Cehoslovacă, în cadrul simpozionului și expoziției internaționale de apicultură este prezentă și apicultura românească.

Interviu consemnat
de ing. Lucian ROȘCA

În preajma unui nou an al învățămîntului agrozootehnic de masă

Dr. ing. Teodor MARIAN

director general în Consiliul Superior al Agriculturii

Un scriitor numea anul trecut cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă „universitățile satului". Metafora e pe deplin meritată fiindcă, într-adevăr, acest învățămînt, adăugat altor forme de instruire, a deschis drum liber și extrem de accesibil oamenilor muncii de pe ogoare către însușirea tehnicii noi agricole, convingîndu-i pe deplin că agricultura modernă nu mai este cu putință azi fără învățătură, fără familiarizarea omului cu cele mai noi cuceriri ale științei agronomice.

Partidul se îngrijește de asigurarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, de pregătirea profesională a oamenilor, pentru ca investițiile făcute de stat să fie cît mai rațional folosite, pentru a fi cunoscute cît mai bine caracteristicile tehnico-funcționale și de exploatare ale mașinilor noi, pentru a se folosi cît mai științific îngrășămintele și celelalte produse chimice. Aplicarea tehnicii noi, pretinde azi nu numai contribuția specialiștilor, ci și un bagaj sporit de pricepere din partea tuturor lucrătorilor de pe ogoare, în direcția cunoașterii procesului modern de producție, o specializare a oamenilor atît în sectorul culturilor de cîmp, în legumicultură și

(Continuare în pag. a 5-a)

CARNET DE SCRIITOR

LUMINILE SATULUI

de Nicolae JIANU

În cuvîntarea rostită la recenta întîlnire cu intelectualii din Cluj, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea : „În raport cu situația de acum douăzeci și ceva de ani, nivelul general de cultură al poporului nostru s-a ridicat la un stadiu incomparabil, numărul intelectualilor a crescut de mai multe ori și nu există sector al activității materiale și sociale unde omul de știință și cultură, alături de muncitori și țărani, sub conducerea partidului nostru, să nu participe cu întreaga sa forță de gîndire și de creație la făurirea societății noi, socialiste".

Așadar, ne aflăm în fața unei schimbări fundamentale, în structura societății s-au creat premizele unei depline armonii, s-a născut acea unitate de interese și aspirații propice celor mai înalte realizări.

Intelectualitatea nu mai este la noi o simplă categorie socială, trăindu-și viața ei cu interese și legi proprii, ci o expresie a geniului național, oglinda în care poporul își vede virtuțile și capacitățile spirituale.

Așa fiind, apare firească legătura organică, permanentă cu celelalte celule producătoare ale societății. De altfel, în acest sens, există în țara noastră tradiții puternice.

Și în istoria satelor noastre se înscriu numeroase figuri de intelectuali — învățători, medici, artiști — care, porniți dintre săteni, au luptat și s-au cheltuit pentru a ridica pe o treaptă mai înaltă viața omului care lucrează pămîntul.

În bună parte aceste tradiții au fost continuate în condițiile vremii noastre, cînd orînduirea statului însăși a pus în centrul preocupărilor sale, între altele și răspîndirea științei și culturii la sate. În acest cadru stimulator, ce minunate perspective i se deschid intelectualului din mediul sătesc, animat de dorul progresului, al civilizației ! Cît de ușoară este acum calea lui spre oameni !

În vara aceasta, am bătut multe drumuri de țară, am putut vedea cum cresc satele noastre, cum se înmulțesc școlile, căminele culturale, bibliotecile, cinematografele, antenele televizoarelor, am admirat miile de case noi, semn de bunăstare și sete de viață.

M-aș fi bucurat însă să iau cunoștință și de mai multe muzee sătești, să întîlnesc în cît mai multe comune asemenea realizări în care să se fi adunat documente, vestigii, semne de viață trecută, dovezi de bogății naturale și ale sufletului oamenilor. Aș fi fost fericit să văd în mijlocul satului și cîte un monument al omului care în așezarea respectivă și-a dăruit viața propășirii obștii, ori un monument închinat celor care au căzut pentru țară. Aș fi rămas plăcut surprins să pot răsfoi monografii ale comunelor sau studii de sociologie cu privire la așezările prin care treceam.

Iată numai cîteva din inițiativele pe care le pot lua intelectualii de azi ai satelor noastre, din ce în ce mai mulți, tot mai legați de ființa poporului, de aspirațiile lui.

Acum cînd se apropie zilele liniștite și nopțile lungi ale iernii, aș vrea să-i știu pe acești intelectuali — cadre didactice, ingineri agronomi, medici, farmaciști etc. gîndind și lucrînd cu și mai mult entuziasm pentru înălțarea spirituală a comunei lor, participînd la transmiterea învățăturii lor miilor de oameni ai muncii de la sate, să aflu că fiecare dintre ei poartă în mîini o lumină, o trece din casă în casă, din om în om, contribuind astfel la înălțarea continuă a așezărilor lor, a patriei noastre, la pregătirea acelui viitor visat de înaintași, întrezărit de noi toți în fiecare clipă, întăptuit de brațele și mințile a milioane de oameni.

În pag. a 3-a:

Metode superioare în valorificarea legumelor și fructelor: *PĂSTRAREA VERZEI ÎN STARE PROASPĂTĂ*

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— Facem un contract, să le păzesc eu pînă la primăvară ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

Insămînţările şi recoltările să fie grabnic încheiate!

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Intervalul 8—14 octombrie s-a caracterizat prin vreme relativ frumoasă, cu cerul mai mult senin în sud-vestul ţării şi cu înnourări mai accentuate în nordul şi estul teritoriului.

Regimul termic a fost mai ridicat decît cel mediu pluriannual, în medie cu 1° la 3°. Temperaturile maxime cele mai ridicate din aer, înregistrate în ultima zi a intervalului, au oscilat între 28° (la Oraviţa şi Vărădia) şi 15° (la Sighet).

În sol, la adîncimea de 5 cm, temperaturile medii (din ziua de 14 octombrie) au fost cuprinse între 11° şi 16°.

Din precipitaţiile căzute în aproape toată ţara, între 11 şi 13 octombrie, s-au măsurat cantităţi în general sub 10 mm de apă. În cea mai mare parte a Moldovei, în nordul şi estul Transilvaniei, precum şi în sud-estul Bărăganului, cantităţile au fost de 10—15 mm.

În stratul de sol de la 0—100 cm, rezervele de apă accesibilă plantelor sînt cuprinse între 25—75 mm în sudul ţării şi între 75—100 mm în Moldova, Transilvania şi în mare parte din cîmpia vestică.

În majoritatea zonelor agricole, condiţiile meteorologice au fost favorabile campaniei de recoltare şi însămînţare a culturilor de toamnă.

Regimul hidrotermic al solului asigură răsărirea energică şi uniformă a lanurilor însămînţate în toate zonele ţării.

Timpul probabil pentru intervalul 17—23 octombrie: Vreme în curs de răcire, cu cerul schimbător. Înnourări mai accentuate se vor produce spre mijlocul intervalului (19—21), cînd vor cădea ploi locale. În zona deluroasă din nordul ţării va cădea temporar lapoviţă.

Vîntul va sufla potrivit din sectorul nord-vestic.

Temperaturile maxime vor fi cuprinse între 12° şi 20°, iar minimele între 2° şi 10°, mai coborîte în a doua parte a intervalului cînd vor fi condiţii favorabile producerii brumei.

În săptămîna următoare, rezervele de umiditate în stratul de sol 0—100 cm vor scădea în general cu 5—10 mm faţă de data actuală. Local se vor semnala şi uşoare creşteri în funcţie de repartiţia şi intensitatea precipitaţiilor.

JUDEŢUL BRAŞOV

Producţia de cartof e bună. Să n-o lăsăm să se piardă!

Toamna aceasta a adus rod bun şi pe meleaguri braşovene. Ar fi fost de dorit deci ca la ora actuală toate forţele de care dispun întreprinderile agricole de stat, I.M.A. şi cooperativele agricole să fie dirijate spre strîngerea recoltei de cartof şi sfeclă de zahăr. Dar, paradoxal, lucrurile nu stau de loc aşa. **Din ultima situaţie statistică, centralizată la nivelul judeţului, reieşea că pînă la data de 10 octombrie recoltatul sfeclei de zahăr fusese efectuat, numai în cooperativele agricole, în proporţie de circa 25 la sută; la cartofii de toamnă — cultura cu cea mai mare pondere în judeţ — din 13 874 ha, s-a strins recolta doar de pe 5351 ha**; este foarte puţin, dacă ne gîndim că am trecut de jumătatea lunii octombrie şi că o mare parte din aceste suprafeţe urmează să fie semănate cu păioase de toamnă.

Acest ritm cu totul nesatisfăcător poate fi pus numai pe seama timpului nefavorabil, aşa cum au căutat să justifice majoritatea conducerilor unităţilor agricole vizitate?

Cele văzute la faţa locului, discuţiile purtate cu unii cooperatori şi specialişti ne îndreptăţesc să răspundem negativ la această întrebare. Este adevărat că ploile căzute în ultima perioadă au stingherit mult desfăşurarea recoltărilor; **cum se explică însă faptul că între cooperative cu condiţii asemănătoare există diferenţe izbitoare în ceea ce priveşte realizările obţinute pînă acum la recoltatul cartofilor de toamnă?** Astfel de situaţii — pe care le-am întîlnit frecvent în cuprinsul judeţului — ne îndreptăţesc să afirmăm că nu numai precipitaţiile au stagnat ritmul recoltărilor ci şi o serie de lipsuri organizatorice care împiedică folosirea la maximum a forţelor şi mijloacelor de lucru. Să exemplificăm. La **Hălchiu**, în ziua de 11 octombrie, cînd timpul şi starea terenului permiteau executarea în condiţii destul de bune a recoltării cartofilor, am găsit cîmpul plin de oameni. Alături de cooperatori, pe o tarla, peste 200 de elevi de la şcoala profesională a uzinelor „Tractorul" din Braşov şi copii de la şcoala generală din comună strîngeau cartofi în urma maşinilor de recoltat. „Căutăm să folosim fiecare „fereastră" dintre două ploi — ne spunea tovarăşul **Nicolae Mărgineanu**, inginerul cooperativei — pentru a termina recoltatul cartofilor. Fiecare din cele şase brigăzi de cîmp este ajutată de două maşini M.S.C. 2 de la I.M.A. Hărman. În urma lor strînsul cartofilor se execută în ritm susţinut astfel ca utilajele să poată fi folosite cu randament maxim. Brigadierii, conducerea cooperativei noastre, pun un accent deosebit pe mobilizarea la muncă a unui număr cît mai mare de cooperatori, astfel ca recolta bogată din toamna aceasta să poată fi strînsă fără pierderi. După calculele noastre scontăm pe o producţie de circa 25 000 kg de cartofi la hectar şi ar fi păcat să-i lăsăm să putrezească în pămînt".

Nu tot astfel gîndesc conducerile altor cooperative agricole; la **Prejmer**, bunăoară, în aceeaşi zi pe tarlaua unde lucra mecanizatorul Ion Mireţ nu se vedea nici un cooperator, ci numai elevi de la şcoala generală din localitate. Majoritatea membrilor cooperativei erau plecaţi la strînsul otavei sau la lucru pe loturile date în folosinţă. De altfel, consiliul de conducere al acestei cooperative nu se interesează aproape deloc de mobilizarea oamenilor la strînsul recoltelor. La brigada a V-a de cîmp, din satul Lunca Calnicului, bunăoară, unde sînt cele mai multe braţe de muncă — circa 120 — abia ies la lucru 15—20 de cooperatori. **Nu-i de mirare, deci, că la această unitate au fost recoltate, pînă la 10 octombrie, doar 50 de hectare din cele 256 ha cultivate cu cartofi de toamnă.** Din cauză că nu se asigura mîna de lucru la strînsul cartofilor, maşinile de recoltat funcţionează cu un randament foarte scăzut. Iată cîteva aspecte care vin în sprijinul celor afirmate. Tot pe data de 11 octombrie, la cooperativa agricolă din Hărman, tractoristul Francisc Mocan, recoltase, cu maşina M.S.C.2, între orele 7 şi 11, doar 10 ari. **Una din cauzele principale care au contribuit la realizarea unui ritm scăzut la recoltatul cartofilor o constituie insuficienta preocupare a consiliului de conducere pentru mobilizarea oamenilor la lucru.** În asemenea situaţie se află şi cooperativele agricole **Berivoi, Drăguş, Vaida Recea, Părău, Hîrseni, Mîndra** şi altele, unităţi unde cultura cartofului ocupă suprafeţe de ordinul sutelor de hectare.

Nu este mai puţin adevărat că se întîlnesc şi cazuri cînd utilajele puse la îndemîna unităţilor de întreprinderile de mecanizarea agriculturii din judeţ se defectează des aşa cum s-a întîmplat la I.M.A. Ucea, pierzîndu-se mult timp cu remedierea lor.

Trebuie arătat că **nici direcţia agricolă şi uniunea cooperatistă agricolă judeţeană nu sprijină în suficientă măsură conducerile cooperativelor pentru a impulsiona ritmul recoltărilor; o parte din delegaţii trimişi să ajute unităţile se complac într-o atitudine pasivă, lăsînd treburile să se desfăşoare mai mult de la sine.** Tovarăşul **Ţurcanu Ion**, inginerul cooperativei agricole din Teliu ne spunea că **recent au fost în unitatea lor cîţiva tovarăşi de la uniunea judeţeană a cooperativelor agricole; ei s-au mulţumit însă cu organizarea unor şedinţe în scopul mobilizării membrilor cooperatori la recoltat.** Bineînţeles că acest „stil" de muncă n-a întîrziat să-şi arate „roadele".

Timpul este avansat, fiecare zi prielnică de lucru pierdută la recoltat putindu-se solda cu mari pagube în producţie. Acum fiecare ceas bun de lucru este de nepreţuit. De aceea, **direcţia agricolă, uniunea judeţeană a cooperativelor agricole au datoria să sprijine mai substanţial şi concret conducerile cooperativelor agricole în mobilizarea tuturor forţelor de lucru; se impune, de asemenea, utilizarea cu randament maxim a tuturor mijloacelor mecanizate la recoltările de toamnă astfel încît lucrările respective să poată fi încheiate cît mai grabnic.**

F. NICULAE

La cooperativa agricolă din Lunguleţu, judeţul Dîmboviţa, se depozitează recolta de porumb de pe ultimele hectare

Foto: C. DUMITRU

— Trebuie să urgentăm recoltarea cartofilor! Vă rog să faceţi propuneri scrise pe care le vom supune spre studiu unei comisii ce va fi aleasă săptămîna viitoare!

Desen de Nic. NICOLAESCU

Grîul nu se poate semăna printre grămezile de porumb

JUDEŢUL BOTOŞANI

A trecut o săptămînă de cînd în unităţile agricole din judeţul Botoşani semănatul grîului trebuia să se numere printre lucrările agricole de toamnă încheiate. Data de 10 octombrie, fixată pentru acest eveniment, a fost stabilită de organele agricole judeţene nu la întîmplare ci pe baza unei atente analize a rezultatelor şi experienţei însuşite pînă acum. Iată însă că această experienţă este nesocotită în cea mai mare parte a unităţilor. **Pînă la 15 octombrie suprafaţa semănată cu grîu şi secară nu ajunsese decît la circa 30 la sută din cea planificată.**

Cauzele nu sînt greu de aflat. Contrar părerii multora, nu condiţiile meteorologice au determinat această situaţie. Mai cu seamă în ultima săptămînă vremea a fost destul de prielnică. Ea a permis chiar intensificarea recoltării culturilor tîrzii. S-a raportat astfel terminarea recoltării porumbului şi apropierea de sfîrşit a recoltării sfeclei de zahăr. De fapt, însă, în cele mai multe locuri, ştiuleţii de porumb sînt tot pe cîmp. E drept, ei şi-au schimbat locul: de pe tulpină, în grămezi. **Cele 10 000 de tone porumb şi 50 000 de tone de sfeclă de zahăr, care se aflau pe cîmp la începutul acestei săptămîni, sporesc mereu.** Pe sute de hectare este depozitat porumbul printre glugi la întreprinderea agricolă de stat Săveni ca şi la cooperativele agricole din Petricani, Cotuşca şi din alte localităţi. La Săpoveni şi beţele de floarea-soarelui, cultură de mult recoltată, nu au părăsit încă terenurile. În **asemenea situaţii este greu de presupus că mecanizatorii, care şi aşa întîmpină greutăţi destul de mari din cauza solului umed, îşi pot organiza bine munca sau pot folosi cu suficient randament mijloacele de care dispun.**

Organizarea defectuoasă a transportului de pe cîmp a produselor recoltate este, astfel, una din principalele cauze care au determinat în judeţul Botoşani întîrzierea însămînţării grîului. Dar ea nu este singura. În alte locuri ca de pildă la Albeşti, Călăraşi, Băbiceni, Poiana şi altele, **întîrzierea însămînţărilor se datoreşte şi faptului că, pînă la începutul acestei săptămîni, cooperativele nu-şi procuraseră încă prin schimb tot grîul de sămînţă.** În cooperativele din Săveni şi Petricani semănatul grîului, efectuat pînă la începutul săptămînii pe 10 şi, respectiv, 20 la sută din suprafaţă a fost „amînat" — cu bună ştiinţă — chiar de specialişti care s-au temut de un presupus atac al muştei de Hessa.

În sfîrşit, **există şi cooperative agricole unde întîrzierea însămînţărilor de toamnă nu-şi găseşte altă motivare decît totala lipsă de preocupare şi de interes a consiliului de conducere şi a specialiştilor.** În definitiv, este greu să pretinzi cooperatorilor de la Avrămeni să muncească cu spor şi eficienţă cînd preşedintele, cel chemat să le organizeze întreaga activitate, îşi petrece toamna în... petreceri. Eugen Mandache — căci de el este vorba — pare a nu se nelinişti prea mult că pe cîmp mai există circa 20 de tone de floarea-soarelui netreierată, care a început să se degradeze din cauza ploilor.

Există în judeţ şi cadre tehnice care îşi neglijează în mod grav datoriile de serviciu. Ele socotesc complet îndatoririle tocmai în aceste zile cînd este mai multă nevoie de ajutorul lor. Ing. Constantin Ruşti, de la cooperativa din Tudora, preferă cîmpului trotuarele din Botoşani. De altfel, el îşi continuă astfel „activitatea" începută încă din septembrie, cînd a fost prezent în cooperativă doar cîteva zile. Acelaşi gen de preocupări îl au şi inginerii Ioachim Prelipceanu de la Zoiţani şi Constantin Iosub de la Iacobeni. Deşi i-a sancţionat, direcţia agricolă în loc să găsească mijloacele de a-i determina să-şi respecte obligaţiile, îi tot „dădăceşte". Metodele nu se dovedesc însă eficiente şi cooperativele au doar cu numele specialişti. Ceea ce desigur, nu poate folosi unităţilor respective, mai ales în această perioadă în care îndrumarea tehnică este mai mult decît necesară.

Este limpede că terminarea însămînţării grîului nu mai poate suferi în judeţul Botoşani nici o întîrziere. O mai bună coordonare a lucrărilor, o folosire eficientă a braţelor de muncă şi o permanentă îndrumare tehnică sînt principalele cerinţe ale acestor zile.

Ing. Ion MAXIMIUC

Corespondenţii ne relatează despre:

STADIUL LUCRĂRILOR AGRICOLE DE SEZON

Multe din scrisorile primite la redacţie în aceste zile oglindesc desfăşurarea lucrărilor agricole de toamnă. Deşi se referă la aspecte diferite, toate duc la aceeaşi concluzie: strînsul recoltei şi însămînţările nu suferă amînare!

Mai repede, Vaslui!

Veştile sosite din judeţul Vaslui, şi semnate de corespondentul nostru Gh. ANGHELACHE, scot în evidenţă unele din cauzele care fac ca recoltatul porumbului şi sfeclei de zahăr, precum şi însămînţatul grîului să fie mult întîrziate în numeroase cooperative agricole.

Forţele şi mijloacele de care dispun unităţile nu sînt folosite pe deplin. La cooperativele agricole din Ibăneşti, Corni, Pogana, Bogdana, Zăpodeni, Lunca Banului, Fereşti, Lăleşti, Mireni şi altele, deşi strînsul porumbului abia a început, pe cîmp lucrează puţini ţărani cooperatori. Consiliile de conducere şi specialiştii neglijează buna organizare a muncii, nu stabilesc sarcini precise pe brigăzi şi echipe, risipesc forţele. Aceste unităţi dispun şi de combine de recoltat porumb şi maşini de recoltat cartofi, însă peste tot maşinile stau nefolosite. Nici conducerile întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii Roşieşti, Vaslui şi Fălciu nu se preocupă suficient să asigure funcţionarea acestor mijloace mecanice din dotarea secţiilor. Aşa se explică, în bună parte, de ce pînă în zilele trecute cooperativele agricole din judeţ recoltaseră porumbul de pe numai 30 000 de hectare, din 86 600 cît ocupă această cultură.

Cooperativa agricolă din Roşieşti — continuă corespondentul nostru — are de însămînţat cu grîu 1 100 de hectare. Lucrarea s-a efectuat pe numai 200 de hectare. Deşi există teren pregătit, multe semănători nu funcţionează din lipsa minuitorilor de maşini! La fel se petrec lucrurile şi la cooperativele agricole din Albeşti, Vutcani, Ibăneşti, Unţeşti, Duda şi Zorleni, unităţi în care există pregătite pentru semănat sute de hectare. Aici s-a creat un mare decalaj între suprafaţa pregătită şi cea semănată. Pînă zilele trecute, unităţile agricole cooperatiste din judeţ nu însămînţaseră cu grîu nici 30 la sută din suprafaţa prevăzută — 76 320 hectare — cu toate că existau pregătite 45 300 de hectare.

Numai cîteva ore pe zi, la Mureş

„Semănatul grîului începe tîrziu, iar la ora prînzului tractoriştii încetează munca. Se lucrează numai cîteva ore pe zi, deşi există posibilitatea ca la semănat, şi mai ales la pregătirea terenului, să se lucreze în schimburi prelungite".

Aceste rînduri aparţin corespondentului nostru Dan SILAGHI din Sighişoara şi se referă la starea de lucruri constatată la cooperativele agricole din Nadeş, Albeşti, Criş şi Daia, judeţul Mureş. Semănatul grîului întîrzie şi datorită faptului că terenul nu este eliberat. La cooperativa agricolă Nadeş, precizează semnatarul scrisorii, din 290 de hectare destinate culturii grîului, 150 de hectare sînt încă ocupate cu trifoi şi nu se întreprind măsuri pentru urgentarea recoltării.

LA POTELU, pe locul viitoarelor lanuri

Potelu. Întindere nesfîrşită de apă. Înainte, cînd balta nu era îndiguită, de la Dăbuleni la Corabia, pe o distanţă de 30 de kilometri, apa stăpînea întinderea a 14.440 hectare.

Locuitorii comunelor riverane au căutat să-şi agonisească hrana frămîntînd din zori pînă în noapte luciul bălţii, căruia îi scormoneau adîncurile cu lungimea năvoadelor şi a setcilor pescăreşti. Trupurile lor, aplecate peste babăici, încercau să păcălească crapul, dar acesta le învăţase şiretlicurile şi nu se mai lăsa prins. Cîteodată plasa, aruncată ore în şir, nu scotea nici măcar peşte pentru o saramură. Statisticile indicau că un hectar dădea mai puţin de 100 de kilograme de peşte anual. Hotărît lucru, balta devenise nerentabilă. Trebuia deci să i se dea o altă întrebuinţare.

De cîtva timp ea a început să fie desecată. Pompe puternice îi limitează adîncul de apă. Începutul a fost făcut prin anul 1966 cînd trustul de construcţii şi îmbunătăţiri funciare a început, cu ajutorul drăgilor, săparea unui canal pentru scurgerea apelor. S-a lucrat aproape doi ani, în condiţii neobişnuite, dar nimeni nu a dat înapoi. A venit apoi rîndul draglinelor, buldozerelor, screperelor şi al altor utilaje de înaltă tehnicitate, mînuite cu pricepere de cei 180 de muncitori prezenţi pe şantier. Volumul de lucru este de-a dreptul impresionant. Pentru a ne da seama de acest lucru, inginerul Ioan Dichiu, şeful şantierului numărul 4 Craiova, care conduce lucrările de desecare, ne informează că zilnic, cu ajutorul a 10 dragline, se execută peste 3 200 mc excavaţii, cele 9 buldozere terasează 1 800 mc de pămînt etc. În urma lor, metru cu metru, balta a fost încorsetată cu zeci de canale de desecare.

E acum rîndul pompelor să azvîrle peste diguri uriaşul volum de apă ce acoperă încă 6 410 hectare. Fiecare din ele este capabilă, într-o singură secundă, să evacueze 1 000 de litri de apă! Astfel terenul desecat este preluat de beneficiarul de investiţie, D.I.F.O.T., care execută lucrări de artă şi amenajare definitivă, înainte de a-l da în exploatare Trustului zonal I.A.S. Craiova. De la începutul anului şi pînă acum au fost desecate peste 8 000 de hectare, rămînînd ca pînă la sfîrşitul anului să mai fie predate încă 6 400 de hectare.

Valoarea investiţiilor pentru acest an se ridică la suma de 10 749 000 lei, din care pentru construcţii-montaj sînt alocate 7 920 000 lei. O analiză făcută recent de către organele băncii agricole arată că la efectuarea canalelor secundare de desecare lucrarea avea un avans valoric de peste 2 200 000 lei, în timp ce la lucrările de construcţii-montaj se înregistra o stagnare datorită faptului că nu s-a trecut la montarea staţiilor definitive de evacuare a apei.

Din cele patru staţii ce figurează în proiect, pînă în prezent nu s-a montat la locul definitiv decît cea de la punctul Vilcovoaia, care dispune de trei motopompe iar la punctul Celei s-a instalat o staţie provizorie, cu două pompe. De curînd a mai început construcţia unei staţii la Orlea, iar cea de la Gura Padinei se află încă în faza de proiect.

Lucrările de construcţii-montaj, la staţiile de evacuare, sînt mult îngreunate din cauză că nu a fost asigurat curentul electric şi postul de transformare necesar pentru funcţionarea lor. Pînă în prezent proiectanţii şi executanţii lucrării nu au căzut încă de acord asupra traseului pe care ar trebui adusă energia electrică. În proiectul iniţial stîlpii ar urma să fie plantaţi în linie dreaptă peste baltă. Cum însă nivelul apei din baltă a scăzut insuficient, acest lucru nu a fost posibil. De cîtva timp se studiază un traseu ocolit, pe un dig, care, firesc că este costisitor şi banca nu şi-a dat încă avizul de finanţare. Oricum, se impune soluţionarea grabnică a acestei probleme astfel ca lucrarea să poată fi dată în folosinţă la timp.

Prin desecarea acestei bălţi, agricultura judeţului Olt va beneficia de noi suprafeţe productive. Calculele estimative prevăd că de pe fiecare hectar desecat se va putea obţine cel puţin 4 000 kg de porumb boabe, sau 2 000 kg de floarea-soarelui, ceea ce înseamnă că venitul pe unitatea de suprafaţă va creşte de peste 8 ori. Iată de ce trebuie să se depună toate eforturile pentru a se recupera timpul pierdut, în aşa fel încît lucrarea să fie predată beneficiarului la termenul planificat.

Dan ZAMFIRESCU

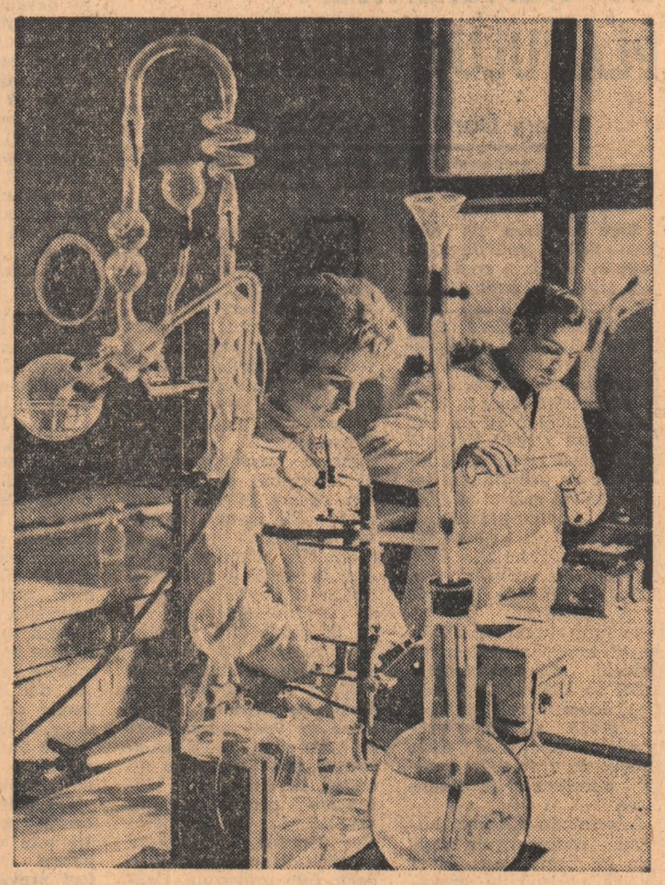

Staţiunea experimentală viticolă Miniş. În laboratorul de vinificaţie se fac determinări care vizează, în măsură hotărîtoare, calitatea vinurilor produse în renumita podgorie

Foto: AGERPRES

Metode superioare în valorificarea legumelor şi fructelor recomandate de I.C.P.L.F.

Producţia de legume şi fructe, ridică an de an importante probleme privind păstrarea şi valorificarea ei. Ritmul în care se dezvoltă în ţara noastră producţia hortiviticolă impune ca pentru valorificarea ei superioară să se asigure o bază tehnică-materială corespunzătoare şi să se fundamenteze ştiinţific toate tehnologiile care se folosesc în acest scop.

Pentru fondul de stat de produse horti-viticole, Departamentul pentru valorificarea legumelor şi fructelor trebuie să folosească cele mai eficiente metode de preluare, condiţionare, transport şi depozitare a lor. În această direcţie prezintă mare importanţă introducerea unor tehnologii noi şi a unor utilaje corespunzătoare.

Îmbinînd aspectele cercetărilor fundamentale cu cele aplicative, concretizate în existenţa celor trei sectoare — cercetare, proiectare şi organizarea ştiinţifică a producţiei — Institutul de cercetări şi proiectări privind păstrarea şi valorificarea legumelor şi fructelor a izbutit să abordeze multilateral numeroasele aspecte din domeniul valorificării legumelor şi fructelor. După un an de activitate institutul pune la dispoziţia sectorului de valorificare a legumelor şi fructelor primele recomandări.

Aceste recomandări au la bază date riguros ştiinţifice, obţinute în activitatea de cercetare efectuată în acest domeniu în trecut, în laboratoarele de tehnologie din reţeaua I.C.C.A., şi care au fost verificate şi completate anul acesta cu rezultatele primelor experimentări organizate în producţie.

Nădăjduim că ciclul de recomandări care se inaugurează în numărul de faţă va constitui un ajutor substanţial în îmbunătăţirea valorificării legumelor şi fructelor, în extinderea metodelor menite să contribuie la ridicarea cantitativă şi calitativă a producţiei.

Dr. ing. Andrei GHERGHI
director ştiinţific
al I.C.P.L.F.

PĂSTRAREA VERZEI ÎN STARE PROASPĂTĂ

Se pot păstra în stare proaspătă atît soiurile de varză albă de toamnă, cît şi cele de varză roşie.

Pentru păstrarea peste iarnă se recomandă să se recolteze căpăţini de varză din culturi neirigate, iar din culturile irigate de pe solele ce nu se mai udă cu două săptămîni înainte de recoltare.

Sînt bune de pus la păstrare căpăţînile de varză ajunse la maturitate, potrivit de îndesate, bine învelite, cu cîteva frunze verzi protectoare şi de mărime mijlocie. Căpăţînile trebuie să fie bine zvîntate, fără semne de ofilire, sănătoase (neatacate de boli şi dăunători), fără vătămări mecanice şi cu rădăcină întreagă, scuturată de pămînt. Nu sînt bune de pus la păstrare căpăţînile prea mari, supracoapte sau afînate şi nici prea mici, sub 1 kg.

Crecetările efectuate ne-au permis să recomandăm următoarele metode de păstrare a verzi peste iarnă:

1. — **Păstrarea verzei sub cerul liber, acoperită cu paie şi coceni,** este cea mai lesnicioasă şi se poate realiza chiar la locul de producţie (fig. 1.).

Terenul pe care se va păstra varza trebuie să fie mai ridicat, să aibă o pantă care să înlesnească scurgerea rapidă a apei provenite din precipitaţii, să fie ferit de vînturi puternice şi în apropiere de drumuri accesibile.

Pe terenul curăţat de buruieni şi nivelat se trasează baza piramidei pe care se pune un strat subţire de paie uscate, peste care se aşează varza în piramidă, cu lăţimea de 1,50—2 m la bază şi 1,50 m înălţime, iar lungimea după nevoie. Piramida se orientează pe direcţia vîntului dominant. Pentru a favoriza aerisirea, se aşează vertical la distanţa de 2 m, coşuri cu diametrul de 0,25—0,30 m, confecţionate din scîndură sau chiar snopi de coceni şi tulpini de floarea-soarelui.

Varza, aşezată în piramidă, se protejează împotriva intemperiilor acoperindu-se cu un strat de paie uscate, gros de cca 30 cm, peste care se aşează în picioare, un rînd de snopi de coceni de aceeaşi grosime.

Pe coamă este recomandabil ca stratul de paie să fie mai subţire, iar deasupra se aşează o folie de polietilenă pentru a împiedica pătrunderea apei la varză sau un rînd de snopi de coceni culcaţi (coamă). De jur împrejurul piramidei la o distanţă de 40 cm, se face un şanţ adînc de 15—20 cm şi lat de 30 cm pentru scurgerea apei provenite din ploi sau topirea zăpezii.

În felul acesta varza proaspătă se poate păstra timp de 2—4 luni, timp în care se controlează periodic. În cazul cînd temperatura externă scade sub —10°C, se mai acoperă cu încă un rînd de snopi de coceni.

Folosind această metodă pierderile la păstrare ajung pînă la 10—15 la sută.

2. — **Păstrarea verzei la pămînt în şanţuri** (fig. 2). Terenul ales trebuie să îndeplinească aceleaşi condiţii ca mai sus, iar pînză de apă freatică să fie sub adîncimea de 2 m, solul avînd o textură mijlocie.

Se sapă un şanţ adînc de 0,30 m, cu lăţimea de 1,50—1,80 m şi lungimea după nevoie, de obicei 20—25 m.

Pentru asigurarea aerisirii, pe mijlocul şanţului se sapă un canal adînc de 0,25 m şi lat de 0,30 m, peste care se pune un grătar rar de lemn. Pe fundul şanţului, de o parte şi de alta a grătarului, se aşează un strat de paie uscate, în grosime de 0,15 m. Peste acesta şi grătar se aşează varza căpăţîni, cu rădăcina îndreptată spre mijlocul piramidei, în rînduri succesive, pînă la înălţimea de 1,20—1,50 m. Pentru aerisire, se aşează şi coşuri din 2 în 2 m, vertical deasupra grătarului, trecînd peste coamă cu 0,40—0,50 m.

Varza se acoperă la suprafaţă cu un strat de paie de 0,30 m grosime şi apoi un prim strat de pămînt de 0,15—0,20 m grosime, iar cînd temperatura exterioară coboară sub —5 sau —6°C, se pune al doilea strat de pămînt de 0,15—0,20 m şi se definitivează şanţurile pentru scurgerea rapidă a apei provenite din precipitaţii, cu dimensiunile de 0,15—0,20 m adîncime şi 0,25—0,30 m lăţime.

Durata de păstrare a verzei prin această metodă este de 2—4 luni, cu pierderi de 8—10 la sută.

3. — **Păstrarea verzei în adăposturi (clădiri şi şoproane).**

Varza pregătită pentru păstrare, bine zvîntată, se aşează în formă de piramidă cu lăţimea la bază de 1,50—2,00 m, înălţimea de 1,50—1,80 m şi lungimea în raport cu dimensiunile încăperii, lăsîndu-se pentru circulaţie şi control culoare late de 0,50 m între piramide şi de la pereţi.

Pe pardoseală este recomandabil să se pună un strat subţire de paie uscate.

Varza se aşează pe rînduri succesive, cu rădăcina către mijlocul grămezii, sub formă de piramidă, descrescînd astfel ca ultimul rînd de la vîrf să fie format din trei căpăţîni. Aşezarea verzei în piramidă se face larg, menajînd spaţiul pentru aerisire. Tot în acest scop se montează vertical coşuri de aerisire, distanţate la 2 m.

Piramida de varză rămîne dezvelită pînă ce temperatura în exterior scade la —2° pînă la —3°C, cînd varza se înveleşte cu un strat de paie de 0,20—0,30 m grosime, sau cu un rînd de snopi de coceni, în raport cu intensitatea gerului.

Se va controla periodic temperatura în piramida de varză, luîndu-se măsuri ca ea să fie cît mai constantă şi să nu scadă sub —3°C, iar umiditatea în adăpost să fie în jur de 90—95 la sută.

Aerisirea se face deschizînd ferestrele şi uşile în timpul nopţii, în perioadele cu temperaturi mai ridicate, iar în zilele geroase şi în timpul zilei, în jurul prînzului.

Prin această metodă se asigură păstrarea verzei pe o perioadă de 3—4 luni, cu pierderi ce ajung la 5—6 la sută.

Recomandări elaborate de:
L. MIROV, A. PETRESCU,
A. MURTAZA.

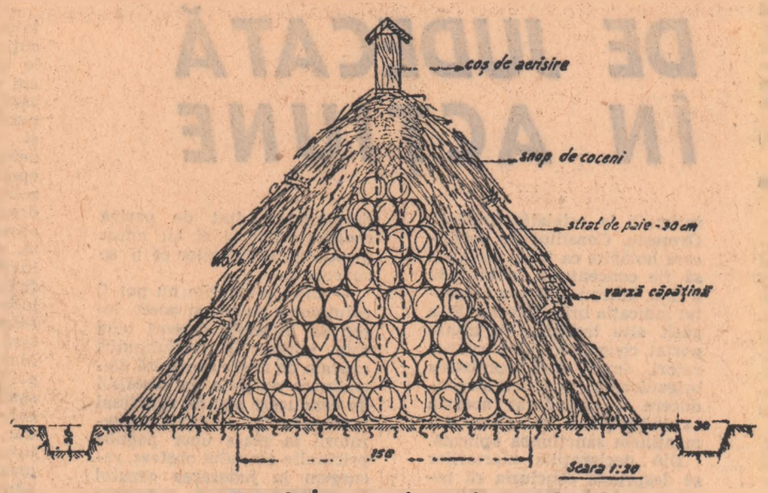

Fig. 1 - Păstrarea verzei acoperită cu paie şi coceni.

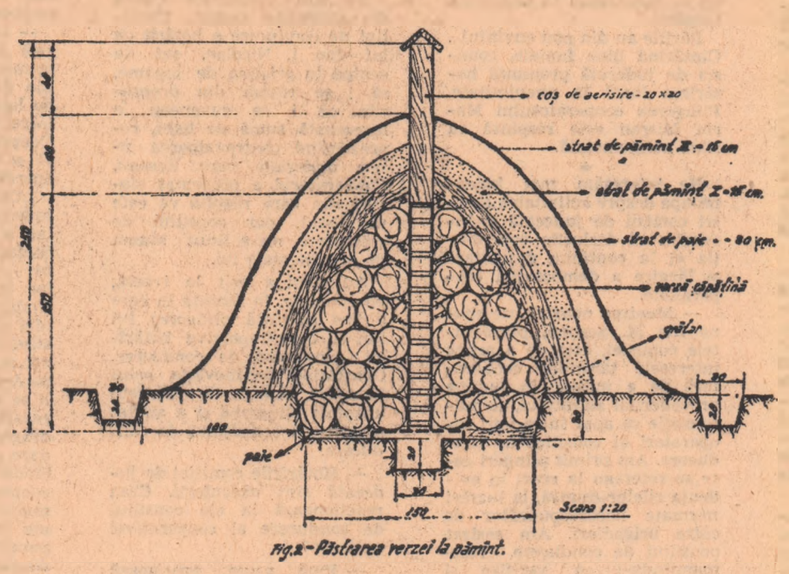

Fig. 2 - Păstrarea verzei la pămînt.

RĂSPUNDEM LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Primele îngrijiri ale vinurilor

Mai mulţi cititori, printre care şi un grup de tineri tehnicieni din judeţul Prahova, doresc amănunte despre primele lucrări care trebuie aplicate vinurilor după încetarea fermentaţiei. Le satisfacem dorinţa publicînd articolul de faţă.

După fermentarea tumultuoasă, atenţia tehnicianului trebuie dirijată spre apărarea vinurilor de contactul cu aerul, acesta fiind duşmanul principal al calităţii lor. Deşi vinurile noi conţin mult bioxid de carbon, excelent protector împotriva influenţei oxigenului din aer, totuşi este foarte important să se reducă la maximum, sau chiar să se suprime cu totul, contactul lor cu acest gaz. În acest scop fermentarea mustului trebuie neapărat condusă şi supravegheată cu ajutorul vrănilor hidraulice; ele îl ajută pe tehnician să delimiteze fermentarea tumultuoasă de cea liniştită. Această vrană reprezintă un fel de „plus" cu ajutorul căruia se poate urmări mersul normal al fermentării. Încetinirea degajării gazului carbonic prin vrana hidraulică ne poate arăta, în condiţii normale, momentul terminării fermentării tumultuoase şi începerea celei liniştite.

Tocmai în acest moment este necesară multă grijă pentru a se evita interpretarea greşită a încetării degajării gazului carbonic, deoarece această încetare poate să fie datorată nu numai descompunerii zahărului şi apariţiei alcoolului ci şi altor cauze, care pot împiedica fermentarea; printre acestea se numără existenţa unei temperaturi prea scăzute (sub 10—12° C) sau prea ridicate (peste 35—40° C), dispariţia substanţelor nutritive necesare drojdiilor, apariţia de substanţe toxice pentru drojdie şi altele.

Pentru a ne convinge de faptul că încetinirea degajării bioxidului de carbon se datoreşte anume apariţiei unei mari cantităţi de alcool (10—12° volumetrice) şi reducerii corespunzătoare a cantităţii de zahăr (cu 17—20‰), trebuie să supunem vinul respectiv unui examen organoleptic şi chimic (dozînd conţinutul de alcool şi zahăr). Totodată este necesar să ţinem seama de toţi factorii favorabili şi defavorabili interni (tăria, zahărul, hrana şi toxinele) şi externi. Printre aceştia din urmă un loc important îl ocupă aerul înconjurător; este de dorit ca temperatura acestuia să nu fie sub 12° C şi nici peste 20° C, ştiut fiind că urcarea ei datorită căldurii de fermentare (în vase de capacitate mijlocie 500—1 000 litri) este de circa 10° C peste cea a aerului din cramă.

Cînd s-a constatat că încetinirea simţitoare a fermentării se datoreşte alcoolului apărut se procedează imediat la umplerea parţială a vaselor, lăsînd un mic gol de 2—4 la sută din volumul vasului.

Este bine ca vrana hidraulică de fermentare să fie lăsată ca măsură de precauţie. Abia la sosirea gerurilor de iarnă vrana se desfiinţează, iar vasele se umplu în întregime, această lucrare repetîndu-se, periodic, o dată sau de două ori pe săptămînă, în funcţie de tăria vinului, gradul de porozitate a doagei şi temperatura aerului din cramă. Din acest moment trebuie evitate şocurile termice care ar împiedica procesul de limpezire pe cale naturală a vinului.

O altă lucrare necesară este controlul rezistenţei vinurilor la oxigenul din aer.

Pe lîngă cele arătate trebuie examinat procesul de tulburare la fundul vaselor, folosindu-se în acest scop procedeul sondajului prin luarea periodică a microprobelor de la diferite adîncimi. Se procedează cu această ocazie şi la examinarea organoleptică a vinurilor.

Procesul sondajului ne ajută să stabilim, mai exact, momentul primului pritoc, ceea ce este deosebit de important, mai ales în cazurile cînd strugurii au fost depreciaţi fie de îngheţuri timpurii, fie de insecte, microorganisme, mucegaiuri şi altele. În asemenea situaţii este bine ca primul pritoc să se facă chiar înaintea limpezirii totale a vinurilor. Sondajele despre care am vorbit se pot face fie cu ajutorul unor pipete de sticlă de lungime corespunzătoare, fie cu un furtunaş de cauciuc, în care s-a introdus o pipetă de sticlă, de preferinţă gradată, de 10—50 cm³ capacitate.

Bineînţeles că toate lucrările de îngrijire a vinurilor trebuie înregistrate, iar eventualele tratamente aplicate în mod diferenţiat, ţinîndu-se seama de însuşirile vinurilor şi de indicaţiile obţinute prin examinarea microprobelor corespunzătoare. Procedeul microprobelor este foarte folositor în vinificaţie. El constă din reproducerea în mic a diferitelor operaţii de preparare, corectare, tratare şi condiţionare a mustului şi a vinurilor şi serveşte la precizarea condiţiilor de lucru, evitînd astfel riscul unor greşeli cu consecinţe adesea foarte grave.

Prof. Ioan BAIDAUS

CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII
INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU CEREALE ŞI PLANTE TEHNICE FUNDULEA ANUNŢĂ

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi:

- **La I.C.C.P.T. Fundulea**

— 2 posturi de şef de laborator, specialitatea agrofitotehnie, secţia de agrofitotehnie;

— 1 post cercetător principal, specialitatea fitochimie, laboratorul de plante medicinale;

— 1 post de cercetător ştiinţific, specialitatea analiza cerealelor şi leguminoaselor, secţia de chimie şi tehnologie agricolă;

— 1 post de cercetător ştiinţific, specialitatea nutriţie minerală, secţia de fiziologie şi biochimie.

- **La Staţiunea experimentală Turda**

— 1 post de şef de laborator, specialitatea ameliorarea plantelor agricole.

- **La I.C.C.S.Z. Braşov**

— 1 post de cercetător ştiinţific principal, specialitatea păşuni şi fineţe.

- **La Staţiunea experimentală Podu Iloaie**

— 1 post de cercetător ştiinţific, specialitatea păşuni şi fineţe.

- **La Staţiunea experimentală Lovrin**

— 1 post de cercetător ştiinţific stagiar, specialitatea ameliorarea plantelor.

Concursul va avea loc la data de 11 noiembrie 1968, la sediul institutului din Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 61.

Candidaţii pentru ocuparea posturilor de şef de laborator de cercetare ştiinţifică, vor fi admişi la concurs numai dacă posedă şi titlul de doctor sau sînt doctoranzi în specialitatea postului respectiv.

În cazul cînd la posturile de şef de laborator de la secţia de agrofitotehnie vor reuşi candidaţi de la staţiunile experimentale ale I.C.C.A., posturile vor fi transferate la unităţile respective, iar posturile mai mici de la unităţi vor fi aduse la institutul de la Fundulea.

Cererile de înscriere la concurs se primesc pînă la data de 26 octombrie 1968, la secretariatul ştiinţific al instituţiei, şi vor fi însoţite de actele prevăzute de regulamentul privind recrutarea, promovarea şi atestarea cadrelor de cercetători ştiinţifici din unităţile de cercetare din Republica Socialistă România, publicat în extras în Buletinul Oficial, partea a III-a, nr. 4, din 8 ianuarie 1968.

Informaţii suplimentare privind concursul se pot obţine la secretariatul ştiinţific al institutului, telefon 18 36 44 — Bucureşti.

PUNCTE DE VEDERE

ORGANIZAREA ÎNTREPRINDERILOR DE SERE ŞI RĂSADNIŢE

O componentă definitorie a ansamblului modern în care este concepută dezvoltarea legumiculturii o reprezintă sectorul de culturi forţate. Transformarea acestui sector într-o adevărată industrie cu înalţi parametri economici şi tehnici, în stare să pună la dispoziţia populaţiei cantităţi sporite de legume proaspete în perioada rece a anului, constituie un obiectiv economic de o mare însemnătate şi răspundere.

Criteriile ştiinţifice de care trebuie să se ţină seama la organizarea întreprinderilor de sere şi răsadniţe au fost puse în evidenţă de experienţa acumulată în ultimii ani, cît şi de cercetările efectuate.

De o deosebită importanţă sînt, în cadrul acestor criterii, **stabilirea unei concepţii moderne şi unitare în proiectarea construcţiilor de sere şi răsadniţe, cît şi considerarea interdependenţei dintre construcţie şi tehnologia adoptată, atît pentru stadiul actual, cît şi pentru viitor.**

Pentru marile complexe de sere acoperite cu sticlă proiectarea este, în general, o problemă rezolvată. Răsadniţele, serele-înmulţitor şi serele-solar, acoperite cu materiale plastice, sînt însă vitregite. Consecinţa lipsei unei concepţii unice şi a colaborării între instituţiile interesate o constituie apariţia a numeroase tipuri constructive de sere-solar. Dintre acestea cele mai multe prezintă vicii constructive, care au produs pierderi mari unităţilor cultivatoare. În sectorul de răsadniţe se bate pasul pe loc de mulţi ani. Mai buna coordonare a lucrărilor de proiectare trebuie să se soldeze şi în legumicultură, cu eliminarea paralelismelor şi a dispersării forţelor de proiectare între diferitele instituţii.

Un mare pas înainte în această privinţă l-ar prezenta elaborarea, într-o gamă variată, a unor proiecte-directive de organizare a întreprinderilor pentru producerea culturilor forţate şi a unor proiecte-tip pentru construcţiile propriu-zise.

În directă legătură cu aceasta se ridică şi o altă problemă: **necesitatea ca unităţile specializate în producerea legumelor forţate să aibă la baza organizării lor un plan general de sistematizare, care să permită folosirea raţională a investiţiilor şi desfăşurarea, în condiţii optime, a proceselor tehnologice în perioada de exploatare.**

Mult discutat este şi un alt aspect: acela al locului de amplasare a complexului de sere şi răsadniţe. S-a emis opinia de a amplasa întreprinderile în zona oraşelor şi centrelor industriale, unde sursa de căldură este asigurată, iar valorificarea pe piaţă se poate face în condiţii optime. Este, desigur, o orientare raţională. Adăugăm şi necesitatea de a se ţine seama ca marile complexe industriale de sere să fie încadrate în mod armonios în urbanistica oraşelor noastre.

De o atenţie sporită trebuie să se bucure amplasarea sectorului de culturi forţate în zona satelor. Aici, complexele construite de întreprinderile agricole de stat sînt, în general, judicios amplasate, după criterii ştiinţifice. Complexele înfiinţate de cooperativele agricole de producţie sînt încă, în numeroase cazuri, amplasate în mod arbitrar, dispersate pe unităţi mici de producţie, în diverse locuri ale gospodăriei, fapt ce creează greutăţi în exploatarea lor. **Cred că este nimerit ca, paralel cu lucrările de sistematizare a satelor, organizarea şi amplasarea sectorului legumicol şi îndeosebi a celui de culturi forţate să preocupe în mod special, pe proiectanţi.**

În ultimul timp se evidenţiază tot mai mult faptul că alegerea materialului de construcţie reprezintă una din căile esenţiale în realizarea unor construcţii durabile, simple şi economice. La serele industriale încălzite, elementele constructive cu profile reduse executate din oţel galvanizat predomină ca element de suprastructură. Faţă de vechile tipuri de sere, adoptarea acestei soluţii la serele noi a dus la reducerea consumului de metal cu 40—50 la sută. Totuşi, în legătură cu acest aspect se pune **problema introducerii şi generalizării într-un ritm mai rapid a prefabricatelor de beton şi a materialelor plastice pentru suprastructuri.**

Industrializarea construcţiilor legumicole depinde, într-o măsură însemnată, de **tipizarea elementelor constructive** creîndu-se posibilitatea reducerii cheltuielilor efectuate cu organizarea şantierelor şi construcţia serelor şi răsadniţelor. **Pe această cale timpul de montare şi punere în funcţiune a obiectivelor se reduce, comparativ cu sistemele vechi de lucru, cu aproximativ 30—120 de zile.** În ceea ce priveşte construcţiile, deţinem în prezent o experienţă destul de bogată şi rezultate ştiinţifice valoroase, de care trebuie să se ţină seama. Sistemele constructive ce urmează să fie introduse într-un tot unitar sînt serele-înmulţitor pentru semănături timpurii (ianuarie — februarie) şi repicături timpurii (februarie) numai pentru culturile forţate şi protejate, plantate între 20 februarie şi 20 martie. Se poate adapta tipul de seră-înmulţitor I.C.H.V.-61 sau Otopeni, folosind plăci prefabricate din beton, panouri de lemn sau o suprastructură metalică uşoară; răsadniţe în două pante cu tocuri din plăci prefabricate de beton, cu geamuri glisante, încălzite în mod diferit, în funcţie de sursa de căldură disponibilă. Aceste răsadniţe pot fi folosite pentru semănăturile tîrzii şi pentru repicături la toate culturile legumicole; adăposturi tunel din polietilenă pentru producerea răsadului necesar plantării tîrzii, după 25 aprilie.

Forţarea şi protejarea legumelor sînt orientate spre folosirea în cadrul suprafeţelor industriale a serelor bloc acoperite cu sticlă, procesul de producţie fiind mecanizat şi automatizat: pentru suprafeţele reduse serele bloc tip I.C.L.F. Băneasa, C.A.P. Otopeni şi I.C.L.F. Işalniţa acoperite cu sticlă, serele bloc tip industrial realizate la C.A.P. Goicea Mare acoperite cu polietilenă, cît şi sere tunel acoperite cu material plastic.

Studiile efectuate şi practica întreprinderilor de sere dovedesc că baza energetică pentru încălzirea spaţiilor industriale cultivate o constituie energia termică provenită din centralele de termoficare. Garanţia sursei de căldură, furnizată la parametri ridicaţi în toate perioadele anului, automatizarea distribuţiei agentului termic vehiculant, reducerea personalului de deservire specializat, — toate acestea fac ca asigurarea cu căldură din centralele de termoficare să aibă prioritate faţă de celelalte surse, care nu trebuie nicidecum ignorate ci, dimpotrivă, folosite pe scară mai mare. Centralele electrice deţin importante surse de apă caldă provenită de la condensatori răcitori, care pot fi folosite pentru încălzirea răsadniţelor şi serelor în perioada martie-aprilie. Centralele termice ale fabricilor de zahăr funcţionează numai în perioada de fabricare a zahărului. După aceasta, ele ar putea asigura încălzirea a zeci şi sute de hectare de răsadniţe şi sere din material plastic. Nu sînt utilizate raţional nici instalaţiile de încălzire din schelele petrolifere care, printr-un acord cu Ministerul Petrolului, ar putea să constituie o sursă importantă pentru încălzirea serelor în perioada martie-aprilie. Scapă în întregime din atenţia cultivatorilor şi a specialiştilor căldura reziduală din întreprinderile industriale Cantităţi considerabile de apă caldă, aburi la temperaturi de 50-100°C, gaze arse la temperaturi de 200-500°C, reprezintă posibilităţi locale pentru a rezolva, cît mai eficient, problema încălzirii serelor.

O problemă esenţială pentru legumicultura noastră o reprezintă producerea unui răsad de calitate superioară. Apare necesară, poate la început cu titlu de verificare în bazinele mari producătoare de legume, **organizarea unor centre pentru producerea răsadurilor de calitate.** Acest mod de activitate economică are avantajul că permite concentrarea fondurilor de la mai multe unităţi într-un singur complex industrial, utilat corespunzător, sistematizat în mod riguros şi încadrat cu personal de înaltă calificare, capabil să conducă şi să exploateze în mod ştiinţific această întreprindere.

Întreprinderea de sere şi răsadniţe trebuie să fie dotată cu maşini şi utilaje la nivelul tehnicii actuale, care să permită mecanizarea şi automatizarea principalelor lucrări ale procesului de producţie. O asemenea unitate ar trebui să aibă, desigur, o serie de construcţii anexe, cît şi hală de sortare şi depozitare a produselor, laborator de analize, remize de maşini, ateliere de întreţinere şi reparaţii, platforme pentru depozitat pămînturi şi magazii pentru păstrarea îngrăşămintelor.

Considerentele privind organizarea şi dimensionarea întreprinderilor de sere şi răsadniţe sînt orientative. Indicarea lor s-a făcut pe baza unor date rezultate atît din practica unităţilor din ţară, cît şi din străinătate. **Problema care se pune este aceea de a feri în viitor aceste întreprinderi de gigantism, de împrăştierea construcţiilor productive şi anexe pe suprafeţe mari.** Mai mult. Trebuie să se ţină seama că în legumicultura forţată acţionează factorii meteorologici (vînturi, grindină, precipitaţii), factorii social-economici (forţa de muncă, sursele de căldură, căile de transport), cît şi terenul care condiţionează dimensiunile unei asemenea întreprinderi. Deci **necesitatea unor studii care să stabilească dimensiunea optimă a unităţilor de culturi forţate şi protejate este evidentă.**

Numărul din ce în ce mai mare de întreprinderi, complexitatea activităţii financiar-economice, relaţiile cu străinătatea pe linia construcţiilor şi valorificării produselor, impun **crearea în cadrul Departamentului I.A.S. a unei centrale a serelor concepută ca avînd competenţe largi, o autonomie care să asigure realizarea operativă a sarcinilor de plan.** Pentru cooperativele agricole de producţie s-a găsit o formulă bine gîndită: aceea a întreprinderilor intercooperatiste, prin asociere, care trebuie, în continuare, extinse şi întărite organizatoric şi economic.

Considerăm că **preocupări trebuie să existe şi pe linia pregătirii cadrelor cu calificare superioară, medie şi a muncitorilor, atît pentru I.A.S. cît şi pentru C.A.P.** Mi se pare necesară **elaborarea unui plan de pregătire a cadrelor, care să conţină ca elemente pregătirea la una din facultăţile din ţară, într-o secţie anume creată, a inginerilor horticoli specializaţi în legumicultură şi culturi forţate, pregătirea tehnicienilor în legumicultură şi culturi forţate la una din şcolile C.S.A., unde există condiţii optime de studiu în acest domeniu; pregătirea brigadierilor şi muncitorilor pentru C.A.P. şi I.A.S. în domeniul culturii forţate, pregătire care să se facă fie în şcoli specializate, fie prin cursuri de un an, organizate în complexele de sere şi staţiuni experimentale.**

Extinderea suprafeţelor cu sere şi răsadniţe în viitorii ani, ca urmare a eficienţei lor ridicate, aduce în discuţie şi **problema coordonării activităţii de construcţie cu cea a confecţionării elementelor constructive. Înfiinţarea unor întreprinderi sau ateliere, pe linie de stat, cooperaţie sau în cadrul U.N.C.A.P., care să preia comenzile în acest sector, ar fi, cred, binevenită.**

Prof. dr. Bujor MĂNESCU
Facultatea de horticultură — Bucureşti

PROFIL

După absolvirea școlii generale, tînărul Constantin ȘTEFAN nu a stat prea mult pe gînduri cînd a fost vorba să-și aleagă meseria și rostul în viață. A dat examen la școala profesională de mecanici agricoli, a învățat cu sîrguință și, ca răsplată a străduinței, cunoștințele acumulate în cei trei ani de învățătură, în iunie 1966, a căpătat diploma de mecanizator. De atunci lucrează în comuna sa natală, pe ogoarele cooperativei agricole din Săulești, în cadrul secției nr. 1 a întreprinderii de mecanizarea agriculturii Bibești, județul Gorj. La cei 19 ani ai săi, manifestă calități ce-i deschid perspectiva unui viitor sigur : harnic și grijuliu față de tractor, studios și dornic de a cunoaște cît mai multe din tainele mașinii cu care răscolește ogoarele punîndu-le în valoare rodnicia. O dovadă în plus : la faza interjudețeană a concursului „Cine cunoaște agricultură, cîștigă" a obținut premiul I.

Ochii îi ard de o bucurie lăuntrică și în ei citești mîndrie, dar și recunoștință atunci cînd spune : „De la tatăl meu am învățat meseria !" Într-adevăr „cei doi Ștefan" se despart dimineața ca tată și fiu și se întîlnesc pe ogoare ca tractoriști, ca tovarăși de muncă.

„Plîngerile cooperatorilor nemulțumiți de hotărîrile consiliului de conducere privind obligarea la plata despăgubirilor și aplicarea sancțiunilor disciplinare se rezolvă de comisia de judecată, aleasă de adunarea generală pe timp de 2 ani".
(Din Statutul C.A.P. art. 12)

COMISIA DE JUDECATĂ ÎN ACȚIUNE

Ca și cu alte prilejuri asemănătoare, în sala de festivități de la sediul cooperativei agricole din Robănești, județul Dolj, sînt prezenți numeroși țărani cooperatori. Comisia de judecată s-a întrunit în ședință publică pentru a soluționa plîngerea ce i-a fost adresată de Marin Mitran, conductor de atelaj în brigada de pomi și vii.

La apelul făcut de Ion M. Șerban, președintele comisiei de judecată, răspund „prezent" Marin Mitran și consiliul de conducere, reprezentat de Vasile Dumitru, vicepreședintele cooperativei agricole. Sînt prezenți, de asemenea, martorii propuși de cele două părți aflate în litigiu.

— Plîngerea, explică președintele comisiei de judecată, este îndreptată împotriva hotărîrii consiliului de conducere prin care tovarășul Mitran a fost sancționat cu tălierea a 5 zile-muncă... Ce ai de spus, în susținerea cauzei dumitale ? îl întreabă Ion M. Șerban pe reclamant.

Marin Mitran : — Mă consider nevinovat. În ziua cu pricina caii erau obosiți. Lucrasem cîteva zile continuu. Terminasem toate treburile încredințate mie. N-am putut să mă duc să transport porumb la brigada a II-a... Mereu sîntem puși să lucrăm și la alte brigăzi... Nu m-am dus, recunosc, însă am lucrat în brigada mea. Pentru asta să mi se taie 5 zile-muncă ?

Se dă cuvîntul reprezentantului consiliului de conducere.

Vasile Dumitru : — Mitran judecă așa : „Am terminat treburile în brigada mea ? Le-am terminat. Nu-mi pasă ce se întîmplă la celelalte brigăzi". Greșește. Consiliul de conducere hotărîse ca toate atelajele să fie concentrate la brigada a II-a. Mitran însă n-a respectat indicația brigadierului. Și-a găsit alte treburi... A transportat coceni la cîțiva cooperatori, acasă, fără aprobarea brigadierului. Consiliul de conducere a considerat aceasta ca indisciplină și abuz. Ne menținem sancțiunea aplicată.

Din declarațiile martorilor se desprinde concluzia că reclamantul este vinovat. E harnic, muncește mult și bine, dar uneori, ca în cazul de față, nu se încadrează în disciplina brigăzii.

Părțile au din nou cuvîntul... Cîntărind bine faptele, comisia de judecată pronunță hotărîrea luată în unanimitate. Plîngerea cooperatorului Marin Mitran este respinsă ca fiind neîntemeiată.

★

Ne interesăm mai îndeaproape despre activitatea acestei comisii de judecată și încercăm să deslușim contribuția ei la continua dezvoltare și lărgire a democrației cooperatiste.

— Menirea noastră, ne spune Ion M. Șerban, președintele comisiei, este de a apăra interesele țăranilor cooperatori, de a judeca, în lumina prevederilor statutului, nemulțumirile ce apar între unii cooperatori și consiliul de conducere. Am primit plîngeri care se refereau la erori în evidența zilelor-muncă, la lucrări normate necorespunzător de către brigadieri. Am sesizat consiliul de conducere, recomandîndu-i să verifice și să stabilească adevărul. Aproape în toate aceste cazuri dreptatea a fost de partea cooperatorilor și ei au intrat în posesia drepturilor ce li se cuveneau.

— Cînd plîngerile nu pot fi soluționate astfel, și acest lucru se întîmplă deseori cînd este vorba de nemulțumiri cauzate de unele sancțiuni disciplinare aplicate de consiliul de conducere sau de sancțiuni prin care sînt obligați cooperatorii la plata unor pagube pricinuite avutului obștesc, recurgem la judecarea cazului în ședință publică, intervine în discuție Martin Matei, secretarul comisiei de judecată.

Ne sînt prezentate cîteva din asemenea cazuri. Consiliul de conducere a hotărît ca lui Ion I. Nicolae, șef de echipă la grădina de legume, să i se rețină din drepturile ce i se cuveneau o însemnată sumă de bani, reprezentînd contravaloarea unor materiale care lipseau. Cooperatorul a prezentat dovezi din care rezultă că este nevinovat, dar consiliul de conducere nu a ținut seama de argumentele lui.

Adevărul a ieșit la iveală, cu claritate, în ședința în care a fost judecată plîngerea lui Ion Nicolae împotriva hotărîrii consiliului de conducere. Constatînd nevinovăția celui în cauză, comisia de judecată a admis plîngerea și a anulat sancțiunea consiliului de conducere.

— Hotărîrile comisiei de judecată sînt executorii. Cum reacționează la ele consiliul de conducere al cooperativei agricole ?

— Pînă acum, precizează președintele comisiei de judecată, consiliul de conducere a dus la îndeplinire întocmai hotărîrile noastre, fapt ce a contribuit la creșterea prestigiului comisiei.

— Ni le însușim fiindcă sînt întemeiate, intervine în discuție Ilie Tucana, președintele cooperativei agricole. Noi am avut de învățat din toate cazurile judecate în ședințe publice. Uneori ne mai pripim și noi, nemulțumim sau neîndreptățim pe unii cooperatori, întîrziem să le rezolvăm doleanțele juste. Pe drept cuvînt cooperatorii se adresează comisiei de judecată. Aici lucrurile se clarifică, învățăm cu toții, eliminăm deficiențele. De fiecare dată, stabilirea adevărului se face cu respectarea prevederilor statutare și oamenii sînt mulțumiți. Manifestăm acum mai multă grijă și atenție la aplicarea sancțiunilor disciplinare, la calcularea pagubelor ce se aduc, într-un fel sau altul, avutului obștesc. Știm că dacă greșim, cel nevinovat se va adresa comisiei de judecată...

— Vă sînt adresate și unele plîngeri a căror soluționare nu este de competența comisiei de judecată ?

— La început, intervine de astă dată secretarul comisiei, primeam și astfel de plîngeri. Ele se refereau la acordarea de loturi în folosință, de ajutoare în bani sau în produse. Cooperatorii au fost îndrumați să se adreseze conducerii cooperativei.

...Componenții comisiei de judecată — președinte, secretar și Ion Preda, Constantin Ștefan și Maria Păun — membri — lucrează în majoritatea lor în brigăzile de cîmp, ca simpli cooperatori. Sînt harnici și cinstiți, se bucură de stimă și respect. Cînd este cazul se adună, în timpul liber, pentru a rezolva plîngerile ce li se adresează. Desfășoară această muncă obștească cu dragoste și pasiune, cu răbdare, pe baza cunoștințelor dobîndite din studiul Statutului cooperativei agricole și a multor hotărîri și recomandări ale Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Mihai BORZA'

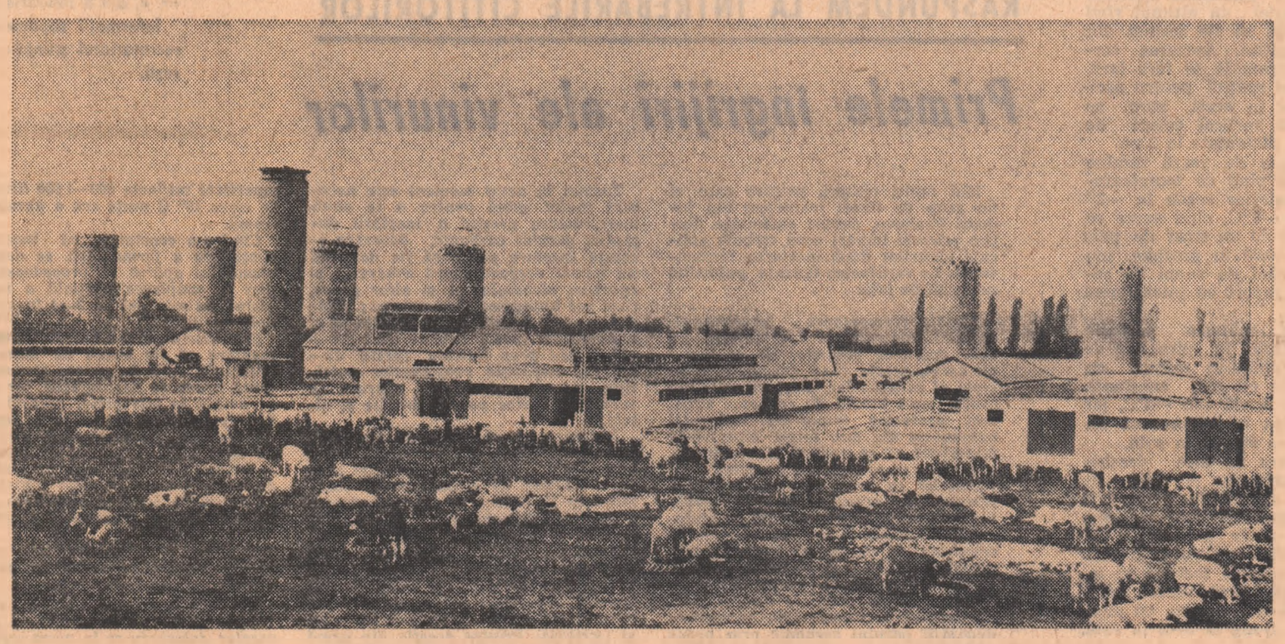

Aldoma unor furnale, turnurile de siloz ale fermei nr. 1 din cadrul I.A.S. Dorolț, județul Satu Mare, păstrează în ele furajele care se vor transforma în lapte sau carne.

Foto : AGERPRES

CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC

Obținerea aprobărilor de schimbare a categoriilor de folosință

Categoria de folosință a terenurilor agricole se poate schimba, indiferent de posesori, potrivit articolului 12 din legea nr. 12/1968, numai cu aprobare prealabilă.

Aprobările se dau de către Consiliul Superior al Agriculturii pentru terenurile organizațiilor socialiste. Pentru terenurile cooperativelor agricole de producție, schimbarea categoriei de folosință se face cu consultarea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Direcțiile agricole județene dau aprobări pentru terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice.

În scopul obținerii aprobării pentru schimbarea categoriilor de folosință trebuie întocmite unele documentații ce se înaintează organelor prevăzute mai sus. Pentru organizațiile socialiste aceste documentații vor conține : cerere în care se justifică necesitatea schimbării categoriei de folosință ; tabel cu propuneri de schimbarea categoriei de folosință ; plan de situație la scara 1 : 10 000 și 1 : 5 000.

Documentația întocmită de posesorii de terenuri proprietate privată, a căror schimbare a categoriei de folosință intră în competența direcțiilor agricole județene, va consta dintr-o cerere care va cuprinde numele și prenumele posesorului ; domiciliul stabil (sat, comună, județ) ; suprafața de teren agricol ce o posedă pe categorii de folosință și specificarea localităților unde se află aceasta ; categoria de folosință viitoare, cu o scurtă justificare a motivelor care-l determină să ceară schimbarea folosințelor ; schița terenului în cauză.

Această cerere va purta viza primarului comunei pe teritoriul căreia se găsește terenul și se va înainta spre aprobare direcției agricole județene.

INSTANTANEE ÎN ALB ȘI NEGRU

Mulțumiri

In urma recentei sesiuni pentru examenul de stat — ne anunță prof. dr. docent C. V. Oprea, Institutul agronomic din Timișoara a pus la dispoziția agriculturii o nouă promoție de 82 de ingineri agronomi și 100 de medici veterinari. Aceștia se adaugă celor peste 2 500 de ingineri agronomi, zootehniști și medici veterinari pregătiți pînă acum de institutul nostru. O veste care bucură pe oricine.

Supravegheați copiii !

Acest îndemn îl adresăm, în primul rînd, acelor țărani cooperatori care, plecînd la unele treburi, își lasă copiii nesupravegheați. Din această cauză se produc accidente ori incendii cu urmări tragice. Iată cîteva.

Rămasă singură acasă, micuța Constanța Sandu din comuna Păulești, județul Prahova, a părăsit curtea casei și a continuat să se joace pe șosea. În ambele sensuri circulau șiruri de mașini... Inevitabilul s-a produs, iar familia Sandu este astăzi îndoliată.

Din comuna Pui, județul Hunedoara, ne-a parvenit vestea că, de curînd, locuința lui I. Jicărean și alte case din jur au fost mistuite de flăcări. Cauza ? Fiind nesupravegheat, copilul Ion Jicărean, de numai 5 ani, s-a jucat cu chibriturile tocmai în podul grajdului, plin cu fîn...

Am putea continua cu exemplele. E mai bine să revenim însă cu îndemnul : părinți, supravegheați-vă copiii !

Unde dă Dumnezeu, dă !

La cooperativa agricolă Slava din județul Tulcea, nu s-a ținut de la începutul anului nici o adunare generală a cooperatorilor. Extrem de rar se consultă și membrii consiliului de conducere, deși în cooperativă rămîn multe probleme de pus la punct în sectoarele zootehnic și vitipomicol, în organizarea livrărilor. În schimb la Uniunea județeană a cooperativelor agricole lucrătorii se plîng de prea multe ședințe. Interesant de aflat dacă se discută la uniunea cooperatistă și cauza pentru care nu se țin adunări generale și ședințe ale consiliilor de conducere în unele cooperative agricole.

Aprovizionări și desfaceri

La Sovarna, cooperativă de consum situată într-un sat de munte al județului Mehedinți, se găsesc de multă vreme spre vînzare cizmulițe de patinaj artistic, de loc căutate de localnici. Povestea cu cizmulițele albe de patinaj se repetă la magazinul din Cușmir, care are în stoc un număr apreciabil de 2 ani de zile. Magazinul cooperației din Baia Nouă deține un record de invidiat în aprovizionarea cu boia de ardei, iar la cel din Dubova cantitățile de lapte praf existente în magazin, în raport cu ritmul în care se vinde, sînt îndeajuns pentru un deceniu. De la Girbov te poți aproviziona pe viață cu sare de bucătărie ; spre magazin se îndreaptă „ritmic" cantități de sare de ordinul tonelor.

În schimb sînt, bineînțeles, și produse pe care localnicii nu le găsesc în magazine datorită proastei aprovizionări. Conducerile cooperativelor de consum analizează periodic asemenea aspecte. Pe cînd și soluții cu urmări practice ?.

Bilanț cu... concluzii

In multe cooperative agricole din județul Teleorman au avut loc adunări generale ale cooperatorilor în care s-a analizat îndeplinirea planului la cultura grîului. S-au găsit cu acest prilej răspunsuri certe la întrebarea : de ce în unele cooperative sau brigăzi producția a fost mai mică decît cea planificată ? Iată cîteva : Cooperativa agricolă din Putineiu nu a depus eforturi pentru îngrășarea terenurilor. Cooperatorii din Nenciulești s-au interesat în mică măsură de densitatea la hectar, la Seaca producția medie n-a trecut decît cu ceva de 1 000 kg la hectar pentru motivul că nu s-au ales cele mai bune plante premergătoare. În concluzie... s-a desprins adevărul adevărat : producțiile reduse de grîu din unele cooperative agricole nu se datoresc numai condițiilor meteorologice ci și modului defectuos de aplicare a agrotehnicii. O confirmă aceasta și recoltele mari strînse la Islaz, Slobozia — Mîndra și alte unități din același județ. Un bun prilej de reflecții pentru cooperatori de a pregăti mai bine producția de grîu a anului ce vine.

REALIZAREA PLANULUI FINANCIAR

(Urmare din pag. 1)

ducerea acestor cheltuieli cu 21,3 la sută sub cele planificate nu este, deci, consecința unei chibzuite utilizări a fondurilor. **Subliniind risipa de fonduri, plenara a criticat, totodată, tendința unor cooperative de a reduce tocmai cheltuielile destinate securității, igienei și protecției muncii.**

Cooperativele agricole din județul nostru obțin marea majoritate a veniturilor în ultimele patru luni ale anului, îndeosebi în septembrie și octombrie. Din producția vegetală era prevăzut pentru primul semestru doar un venit de 2 728 de mii de lei, mai mult de două milioane de lei revenind legumiculturii și s-au obținut în total, peste cinci milioane de lei. La această sumă s-a ajuns tot prin artificii de planificare. Cooperativele au prevăzut prețuri mai scăzute decît cele oficiale la produsele vegetale aflate în stoc la 31 decembrie 1967. Apoi, n-au trecut în plan unele diferențe de preț pe care urmau să le încaseze în 1968 pentru produse livrate în anul precedent.

Veniturile pe care trebuia să le aducă producția anului curent n-au fost realizate decît în proporție de 92 la sută. Procent considerabil, totuși, în comparație cu proporția de 75 la sută în care a fost realizat planul cantitativ. Rezultă că prețurile de vînzare, superioare celor prevăzute, ar fi permis cooperativelor să-și depășească cu ușurință planul de venituri dacă ar fi respectat sarcinile de producție. La varză timpurie și mai ales la legume de primă apariție — ca spanac, ceapă verde, salată, verdețuri — sarcinile de plan au rămas doar pe hîrtie.

În privința atenției acordate obținerii de legume timpurii este concludent exemplul cooperativelor agricole din Gherăești și Tămășeni, unități cu posibilități practic egale și cu grădinile alăturate. Prima a realizat, în partea întîi a anului, 338 000 de lei din legumicultură, iar a doua — doar 68 000 de lei, deși își planificase o sumă de peste două ori mai mare. Însămînțarea tîrzie în răsadnițe, plantatul tîrziu și în teren neamenajat pentru irigații, nu puteau duce însă la alt rezultat.

Și mai grav este faptul că spiritul gospodăresc nu s-a manifestat nici după ce s-au efectuat toate cheltuielile bănești, materiale și de muncă, și nu mai rămînea nimic altceva de făcut, în afară de cules. Cooperativa din Dubrava Roșie, bunăoară, se angajase prin grafic să livreze, între 15 și 20 iulie, 350 kg de fasole verde. Cererea pentru acest produs era foarte mare, prețul foarte bun, iar unitatea avea fasole frumoasă. A livrat abia 95 de kilograme. Restul s-a depreciat în cîmp.

Este drept că nici întreprinderile de valorificare a produselor nu se situează totdeauna la înălțimea sarcinilor. Ele nu respectă condițiile stipulate în contracte, recepțiile făcute la locul de producție sînt anulate total sau în parte la sediile întreprinderilor sau al subunităților care le aparțin. Astfel, la cooperativa din Timișeni sînt recepționate patru tone de varză cu un preț, iar C.L.F. Tîrgu Neamț îi confirmă unității un preț mai mic cu 15 bani la kilogram. Dintr-un condei, cooperativa pierde 600 de lei. Același C.L.F. preia de la Urecheni 2 830 kg de varză și întocmește acte de plată pentru o cantitate mai mică cu 200 de kilograme. Președinții și contabilii șefi ai cooperativelor Girov, Vînători, Trifești au arătat în plenară că nu sînt respectate contractele nici de întreprinderile cărora le livrează în, lapte, carne.

Intensificînd colaborarea cu întreprinderile beneficiare, uniunea județeană se străduiește ca între acestea și cooperativele agricole să se statornicească relații de bună înțelegere care să nu prejudicieze interesele nici uneia din părți. Un prim rezultat pozitiv al acestei străduințe îl constituie creșterea greutății la care sînt livrate animalele. Bovinele adulte au fost predate la 391 kg, cele tinere la 290 kg, iar porcii la 110 kg în medie. Creșterea greutății medii a contribuit într-o măsură însemnată la obținerea din zootehnie a unui venit de peste 40 de milioane de lei. Cu toate acestea nu ne putem declara mulțumiți cu veniturile dobîndite. Pe lîngă cooperative ca cea din Moldoveni, care a realizat într-un semestru aproape două milioane de lei din vînzarea produselor animale pe bază de contract, avem în județ și unități în care zootehnia își face simțită prezența mai ales prin cheltuieli. De altfel, numai 37 din cele 82 de cooperative au realizat din creșterea animalelor venituri mai mari sau egale cu cele înscrise în plan.

Dacă la carne planul semestrial a fost îndeplinit în proporție de 98,4 la sută, la lapte realizările sînt mult mai mici. Se cuvine să spunem că unele cadre tehnice din sectorul zootehnic își fac superficial datoria. Alături de cooperative ca cele din Davideni, Tg. Neamț, Moldoveni, Secuieni care au obținut în medie de la o vacă, între 1 200 și 1 400 de litri de lapte într-un semestru, sînt unități care n-au realizat nici jumătate din această producție. Ca urmare, media pe județ a fost de 772 de litri. Să recunoaștem însă că nici cooperativele și nici noi, uniunea județeană, n-am făcut totul pentru valorificarea optimă a producției existente. Astfel, numai în iunie au fost predate 4 800 kg de smîntînă de calitatea a doua de către 23 de cooperative. Aproape un sfert din această cantitate a fost livrată de cooperativele din Bîrgăoani și Hoisești.

Se cuvine amintit și aportul activităților anexe la sporirea veniturilor. Prin valorificarea lemnului, argilei, pietrei, diferitelor deșeuri existente pe plan local, a subproduselor, cooperative ca cele din Gîrcina și Vînători au obținut, cu cheltuieli minime, venituri de pînă la un milion de lei într-un singur semestru. Eficiența economică ridicată ne-a determinat să prevedem în planul de muncă al uniunii extinderea activităților anexe, existente astăzi în numai o treime din cooperativele agricole din județ.

În sfîrșit, **realizarea planului financiar depinde într-o proporție mare de minuirea corectă a mijloacelor bănești și a celorlalte bunuri ale cooperativelor agricole.** Cele 28 de verificări financiar-gestionare efectuate pînă la data plenarei, ca și munca de îndrumare operativă ne-a dus la concluzia că mai sînt consilii de conducere și cadre contabile care arată dezinteres față de apărarea avutului obștesc. Au fost scoase din funcții din această cauză 19 cadre administrative, între care și contabilii șefi ai cooperativelor agricole din Bahna, Gîdinți și Săvinești. Dar disciplina financiară a fost încălcată în numeroase alte unități. În cooperativa din Roznov, volumul pagubelor se ridică la 48 239 de lei ; la Bălțătești au sporit cu 82 000 de lei debitele. La creșterea debitelor duce în special practica ilegală a acordării de avansuri neorganizate. Grăitor este exemplul cooperativei din Săvinești unde beneficiarii avansurilor neorganizate au fost, cu excepția cadrelor administrative, tocmai unii dintre cei care nu participau la muncă, cooperatori care erau deja debitori. Circa 70 la sută din debitele existente în cooperativă aparțin conducerii unității și celor cu munci neproductive. Identică, de parcă ar fi trasă la indigou, este situația debitelor și în cooperativa din Costișa. Principalii debitori de aici, la data verificării, erau : președintele cu 1 800 de lei, vicepreședintele cu 1 700, inginerul agronom cu 800, tehnicianul agronom cu 1 500, doi contabili cu cîte 1 400 de lei etc.

Uniunea județeană nu s-a mulțumit să constate și să inventarieze deficiențele. Ea a fixat fiecărei cooperative termene precise de înlăturare a cauzelor care le provoacă, termene de lichidare a debitelor, indiferent de felul în care s-au creat. Au fost deja recuperate peste 150 000 de lei și cu toate că debitele continuă să fie mari există certitudinea lichidării lor în scurt timp. Fără a limita inițiativa unităților, uniunea se va preocupa mai îndeaproape de reducerea cheltuielilor, îndeosebi de corelarea lor strictă cu sarcinile de producție.

Sîntem într-o perioadă cînd se realizează ca marfă o bună parte a producției agricole din unitățile noastre. Instructorii uniunii vor ajuta cooperativele să valorifice integral, pe calități, producția destinată pieței. În ciuda condițiilor vitrege din prima parte a anului și a nerealizării în semestrul întîi a veniturilor prevăzute, noi ne străduim, cu evidente șanse de reușită, să îndeplinim integral planul financiar anual. Ținînd seama că nu peste multă vreme vom păși într-un nou an financiar, luăm, totodată, măsuri ca deficiențele din 1968 să nu se mai repete.

PE URMELE ARTICOLELOR PUBLICATE

Epilog la ancheta „AVUTUL OBȘTESC - OBIECT DE TÎRGUIALĂ?"

Ancheta cu titlul de mai sus — publicată în numărul 15 din 11 aprilie a.c. al revistei „Agricultura socialistă" — semnala o serie de abuzuri grave și furturi din avutul obștesc ce se comiteau la cooperativa agricolă din Vutcani, județul Vaslui, de către Gheorghe Diaconu — contabil șef, Dumitru Manole — președinte și Constantin Asandei — casier. În urma cercetărilor și reviziilor făcute, Uniunea județeană a cooperativelor agricole a răspuns redacției noastre că faptele relatate corespund adevărului, iar cei vinovați au fost schimbați din funcții și deferiți justiției.

★

Zilele trecute, pentru 24 de ore, sala căminului cultural din comuna Vutcani a devenit sală de ședințe a tribunalului din Bîrlad. În fața întregii comune, în fața a sute de țărani cooperatori, tineri și vîrstnici, s-a judecat procesul inculpaților Gheorghe Diaconu, Dumitru Manole și Constantin Asandei. Martorii, zeci de cooperatori, au acuzat pe delapidatori, au declarat instanței de judecată cum, ani în șir, inculpații au falsificat actele contabile, au sustras tot felul de produse, au înșelat și brutalizat pe cooperatorii cinstiți și harnici, păgubind cooperativa agricolă de sute de mii de lei.

„Furturi, chefuri, petreceri, asta le era activitatea. Cerem să li se aplice pedeapsa ce o merită" — au solicitat răspicat martorii, consăteni ai inculpaților.

Și cererea lor îndreptățită a primit un răspuns prompt, prin sentința pronunțată de președintele completului de judecată : „În numele poporului, a spus acesta, tribunalul hotărăște : Condamnă pe inculpatul Gheorghe Diaconu, fost contabil-șef al cooperativei agricole, vinovat de delapidare și abuz în serviciu, la 8 ani închisoare corecțională și 6 ani interdicție corecțională..."

În baza aceleiași hotărîri, Dumitru Manole, fost președinte, a fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională și 3 ani interdicție corecțională, iar Constantin Asandei la 1 an și 4 luni interdicție corecțională. Totodată, cei vinovați au fost obligați la plata daunelor aduse cooperativei agricole.

În privirile oamenilor se citea aprobarea deplină a sentinței, a pedepselor aplicate celor care au atentat la roadele muncii lor.

OPINII

„CENTRUL CIVIC" ŞI PROBLEMELE FORŢEI DE MUNCĂ ÎN AGRICULTURĂ

Profesor H. H. STAHL

Universitatea din Bucureşti

Dublul proces social de industrializare, care se desfăşoară atît în sectorul industrial propriu-zis, cît şi în cel al agriculturii, ridică probleme cît se poate de complexe.

Să ne referim, de pildă, la cele în legătură cu necesităţile forţei de muncă, industriale şi agricole. Atît într-un domeniu cît şi în altul, se face din ce în ce mai simţită nevoia ridicării nivelului de pregătire profesională. E clar, pentru toată lumea, că în industrie tehnica modernă, mergînd rapid spre automatizarea unor procese tehnologice, nu poate funcţiona în bune condiţii decît cu muncitori de înaltă calificare. E mai puţin clar, pentru opinia noastră publică, faptul că şi în agricultură se pune o problemă similară. Pe măsură ce producţia agricolă atinge un nivel de mecanizare deosebită, folosind o chimie agricolă dublată de o întreagă tehnică ştiinţifică, diversificată pe specialităţi cum sînt cele ale culturii cerealelor, legumelor, viticulturii, pomiculturii precum şi a zootehniei, muncitorul în domeniul agriculturii nu mai este „pălmaş" incult, lucrînd după tehnici tradiţionale, care se pot învăţa din tată în fiu, prin simplă practică. El trebuie să devină din ce în ce mai mult un muncitor specializat, la curent cu ultimele cunoştinţe ştiinţifice, capabil să le aplice cu inteligenţă şi discernămînt.

Nivelul intelectual al ţăranului de azi, crescut în şcoli elementare, cu ani destul de mulţi de învăţămînt, este dintru început altul decît al analfabetului de ieri. În plus, se adaogă întreg sistemul de învăţămînt al adulţilor, atît prin şcoli ulterioare celei elementare, cît şi prin acţiunea de răspîndire a culturii de masă.

Rezultatul firesc care decurge din această nouă situaţie a muncitorului agricol este acela că el nu mai poate accepta un trai aflat la un nivel „rural" înapoiat. Agricultorul de azi are din ce în ce mai imperativ nevoia de a-şi ridica nivelul de trai material şi cultural, tinzînd să-l atingă pe cel de care dispun muncitorii industriali din oraşe. Dacă în comuna rurală unde trăieşte şi munceşte nu găseşte seria întreagă de instituţii şi unităţi de deservire socială, nimic nu-l va reţine la sat. Ispita de a pleca în centre industriale va fi atît de mare, încît puţini îi vor rezista. De altfel, sînt o seamă de comune rurale unde, din această pricină, situaţia născută din neputinţa de a face faţă necesarului de forţă de muncă a devenit grea. Tineretul, odată ce a absolvit şcoala de agricultură generală, caută să intre în şcoli mai înalte ; ceea ce nu ar fi decît îmbucurător dacă intenţia aceasta ar fi dublată şi de aceea de a rămîne în munci agricole, în satul natal. Dar de obicei, tinerii tind să fugă din sat, astfel că se obţine o contraselecţie : rămîn în sat doar elementele slabe, care nu reuşesc să evadeze. Iar cei buni, bine pregătiţi, nu se gîndesc să rămîie în sat, pentru că satul nu le oferă încă ceea ce le poate da oraşul. Cîte cooperative agricole de producţie nu suferă de aceea de lipsa tineretului, fiind nevoite a lucra mai mult cu bătrîni şi cu femei !

Pentru a reţine tineretul, în număr acoperitor nevoilor locale, e de aceea strict necesar ca nivelul material şi cultural al vieţii de obşte a comunei să fie ridicat pe o treaptă superioară celei de azi.

Desigur, problema este complexă, cum spuneam, în sensul că o comună rurală nu are nevoie decît de un anumit cuantum de forţă de muncă, în raport cu gradul său de tehnicizare, importanţa şi specificul exploatărilor sale. Pe de altă parte, industria are şi ea nevoie de o mare cantitate de forţă de muncă, ce nu poate fi recrutată decît din mediul rural. O bună parte din tineretul rural va trebui deci îndrumat spre muncile industriale şi ca atare va părăsi satul. Aceasta nu înseamnă însă că va trebui să golim satele. Un calcul zonal, pe judeţe şi pe ţara întreagă, va trebui să fie făcut pentru ca forţa de muncă disponibilă să fie just distribuită, astfel ca să poată merge, din plin, atît industria cît şi agricultura. De altfel, din ce în ce se concretizează, în mintea tuturor, adevărul că industrializarea oraşelor nu poate merge bine decît în paralel şi cu rezolvarea industrializării agriculturii. Buna stare a muncitorilor din oraşe merge deci mînă în mînă cu buna stare a agricultorilor, cei care le asigură hrana ; deci cu reţinerea la munci agricole a numărului acoperitor de forţe de muncă de înalt nivel.

Mai se adaogă un fapt care complică această problemă a justei distribuţii a forţelor de muncă disponibile : acela că o bună parte din muncitorii oraşelor sînt „navetişti", locuind adică în comunele rurale satelite din jurul oraşelor, în aşa-numitele „localităţi dormitor", şi plecînd zilnic înspre locurile lor de muncă din oraşe. Legea de reorganizare teritorial-administrativă a ţării prevede că asemenea localităţi se pot întinde pînă pe o arie de 40 km în jurul centrelor industriale. Aceşti „navetişti" iau contact cu viaţa oraşului, adoptă felul de a vedea al munictorilor industriali, pretind deci să li se asigure o viaţă, dacă nu chiar ca la oraş, măcar nu prea depărtată de aceea.

De asemenea, mai trebuie relevat şi faptul că în aceste localităţi vin de se aşează, încetul cu încetul, şi orăşeni pensionari, fie foşti locuitori rurali care se întorc să-şi ducă bătrîneţele în casa părintească, fie orăşeni get-beget care jinduiesc după viaţa mai tihnită a satului. Dar şi aceştia pretind ca în comuna lor să aibă totuşi posibilitatea unui trai avansat.

Navetiştii şi pensionarii veniţi din mediul urban au o puternică influenţă asupra mentalităţii celor rămaşi la sat ; ei pretind case mai bune, înzestrate cu echipamentul modern produs în fabricile noastre : aragaz, frigider, radio, televizor şi aşa mai departe.

Comuna rurală şi în special cooperativele agricole de producţie se văd puse astfel în faţa imperativului de a crea în sat condiţiile dezvoltării unei vieţi de stil cît mai urban cu putinţă.

Legea reorganizării administrativ-teritoriale a ţării, de care am pomenit mai sus, e foarte clară în această privinţă, dînd şi o soluţie de principiu, foarte lămurită : este vorba de a se construi în comună un aşa numit „centru civic", adică un complex de clădiri şi instituţii care să formeze un mic centru urbanizat în mijlocul localităţii rurale ; în acest centru civic urmează să fie amplasate seria de instituţii necesare vieţii mai bune a oamenilor : nu numai primăria şi şcoala, ci şi dispensarul, casa de naşteri, căminul cultural, cu sălile obligatorii, bibliotecă, cinematograf, scenă de teatru, terenul de sport, baia, multiplele magazine de aprovizionare imediată şi aşa mai departe.

În plus, toate aceste instituţii şi organizaţii, odată echipate, trebuie să pornească la lucru, antrenînd masa locuitorilor spre o viaţă culturală activă.

„Activă" în sensul că e nevoie ca locuitorii satului să înceteze de a fi „auditori" ai unor acţiuni duse de un grup restrîns de „activişti", pentru a deveni „participanţi" la o acţiune culturală, trăind o viaţă culturală ridicată, creînd în satul lor un climat în care să se poată simţi la largul lui orice muncitor ajuns la nivelul profesional şi cultural pretins de viaţa de azi.

Desigur, asemenea investiţii în clădiri, în personal, în acţiuni, vor pretinde mijloace financiare uneori foarte mari.

Dar, judecîndu-le gospodăreşte, chibzuindu-le cu grijă, se va constata că ele sînt economic rentabile. Asigurînd toate acestea locuitorilor, se poate ajunge la soluţionarea în mod corespunzător a problemei reţinerii forţei de muncă necesare în agricultură, a opririi excesului de deplasare a tineretului rural din acest sector. Şi mai presus de aceasta, vom soluţiona una din problemele esenţiale pe care ne impune s-o rezolvăm însuşi scopul nostru final, aceea a asigurării unei vieţi civilizate tuturor locuitorilor ţării, deopotrivă, atît din industrie cît şi din agricultură, îndeplinind deci ţelul final al dispariţiei deosebirilor de condiţii de viaţă dintre sate şi oraşe.

ÎNVĂŢĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC DE MASĂ

(Urmare din pag 1)

viti-pomicultură, cît şi în zootehnie.

Cursurile învăţămîntului agrozootehnic de masă oferă agricultorilor posibilitatea însuşirii cunoştinţelor noi înregistrate în tehnica agricolă, ele îi obişnuiesc să-şi îndrepte activitatea spre un orizont mai larg, acela al abordării cu îndrăzneală a metodelor de lucru cărora practica le confirmă deplina eficienţă. Mii şi mii de oameni (în 1966, de pildă, lecţiile respective au fost frecventate de aproape un milion de cursanţi) care au absolvit cursurile respective s-au obişnuit să audieze expuneri în problemele activităţii lor cotidiene să ia notiţe, să conspecteze paginile manualelor, broşurilor şi revistelor de specialitate, să utilizeze un variat şi interesant material didactic, — de la mulaj şi planşă pînă la microscop şi diafilm — să aplice cu îndrăzneală „micile lor cuceriri ştiinţifice" pe loturi demonstrative ori în perimetrele vaste ale tarlalelor.

Pe măsura cuprinderii în această formă de instruire a tuturor celor care lucrează efectiv în unităţile agricole şi ţinînd seama de necesitatea unui spor de cunoştinţe, solicitate de altfel de către înşăşi absolvenţii cursurilor, va trebui să ne orientăm pe viitor către forme tot mai interesante şi mai accesibile de transmitere a noului, astfel încît, într-adevăr, lucrătorul ogoarelor noastre să fie mereu la curent cu ceea ce oferă tehnica agricolă modernă.

După cum s-a anunţat de curînd în paginile revistei, în noul an de învăţămînt agrozootehnic, la ciclul cu durata de 3 ani, cursurile pentru anii II şi III (ca şi pentru anul I, acolo unde mai există posibilităţi de constituire a unor noi cercuri) se vor organiza pentru **cultura plantelor de cîmp, creşterea animalelor, legumicultură, viticultură şi pomicultură.** Absolvenţii acestui ciclu, cît şi absolvenţii şcolilor generale de 8 ani din mediul sătesc, vor urma în continuare cicluri de conferinţe pentru aprofundarea cunoştinţelor şi specializare ; mecanizatorii din I.M.A. şi I.A.S. vor parcurge ciclul obişnuit de lecţii, iar ţăranii necuprinşi la învăţămînt vor audia în cadrul căminelor culturale diferite conferinţe pe teme specifice producţiei.

În scopul organizării acestor cursuri se cheltuiesc fonduri însemnate şi un mare volum de muncă, urmărindu-se ca lecţiile să-şi demonstreze în cît mai mare măsură utilitatea. Eficienţa lecţiilor trebuie măsurată însă nu în dări de seamă statistice, ci în modul cum oamenii aplică în activitatea lor zilnică noile cunoştinţe.

Un rol deosebit de important în predarea unor lecţii interesante, atractive, adecvate specificului de producţie îl au lectorii.

Sondajele efectuate la cercuri şi în unităţi au demonstrat că acolo unde lectorii s-au pregătit conştiincios pentru fiecare lecţie, adaptînd conţinutul expunerilor la condiţiile locale economice şi de producţie, unde s-au îngrijit să asigure un interesant material intuitiv (probe de sol, seminţe, exponate etc.), unde au folosit metoda de predare expozitiv-conversativă şi un limbaj accesibil cursanţilor, unde au inclus în lecţii exemple din propria activitate sau a unităţilor învecinate care au obţinut rezultate bune, în sfîrşit, unde nu s-au neglijat nici un moment demonstraţiile practice — oamenii au urmărit cu viu interes temele tratate, s-au simţit permanent apropiaţi subiectelor, au participat cu însufleţire la discuţii, au acumulat cu uşurinţă cunoştinţele respective.

Printre principalele îndatoriri ale lectorilor se numără acelea de a stabili în planul alcătuit cele mai indicate lecţii pentru profilul activităţii din unităţile respective, de a depune sîrguinţă şi pricepere în utilizarea manualelor şi a altor materiale didactice, de a ţine o evidenţă clară asupra participării cursanţilor la lecţii.

Cît de mult pot ajuta însuşirii cunoştinţelor distribuirea din vreme a manualelor către cursanţi, folosirea în timpul expunerii a planşelor diafilmelor şi a altor materiale didactice, credem că nu mai este necesar să insistăm. Cumpărarea acestor materiale nu se face cu scopul de a figura în scripte şi în rafturi, ci tocmai spre a uşura înţelegerea de către cursanţi a temelor expuse.

Greşit se procedează acolo unde există laboratoare pentru care s-au cheltuit sume importante, dar care în timpul desfăşurării cursurilor rămîn închiate şi neîncălzite, fără scaune, table de scris şi alte amenajări necesare.

Anul acesta vor fi folosite manuale şi broşuri apărute în anii anteriori, precum şi unele titluri noi de broşuri editate de Consiliul Superior al Agriculturii. Sînt puse la dispoziţie, de asemenea, 112 diafilme şi 59 de filme documentare, care tratează numeroase şi interesante teme din agricultură. Manualele trebuie repartizate, deci, din vreme cursanţilor, aparatele pentru proiecţia diafilmelor puse în stare de funcţionare, iar zilele destinate prezentării filmelor — pentru care se încheie contracte cu întreprinderile cinematografice judeţene — respectate cu rigurozitate de către operatori dar şi de către lectori şi cursanţi. Demnă de subliniat e noutatea că **anul acesta, în mod experimental, Consiliul Superior al Agriculturii şi direcţiile agricole judeţene vor organiza în fiecare judeţ cîte 1—2 cercuri unde predarea lecţiilor se va realiza cu ajutorul diafilmelor.**

În vederea generalizării în producţie a rezultatelor valoroase, prin aplicarea învăţămintelor de la cursuri, cooperativele agricole vor fi sprijinite, în continuare, să-şi organizeze loturi demonstrative. Totodată, vor fi iniţiate schimburi de experienţă, în cadrul laboratoarelor agricole, se vor organiza concursuri între cursanţi etc.

Analiza activităţii cercurilor de învăţămînt agrozootehnic ne-a dovedit şi anul trecut că eficienţa cursurilor este condiţionată, în foarte mare măsură, de modul cum conducerile unităţilor agricole, cu sprijinul consiliilor populare comunale, ştiu să asigure săli bine amenajate, călduroase şi iluminate, pentru desfăşurarea lecţiilor.

De bună seamă că, în raport cu modul de desfăşurare a cursurilor, de frecvenţa cursanţilor şi de gradul în care aceştia îşi vor însuşi cunoştinţele, hărnicia lectorilor va fi apreciată şi răsplătită şi în acest an cu premii importante. Dar cel mai valoros premiu pentru un lector conştiincios credem că îl constituie, în primul rînd, producţiile obţinute în unitatea respectivă.

Prin începerea cursurilor la timp şi în condiţii organizatorice optime, prin valorificarea din plin a priceperii şi pasiunii lectorilor, prin sprijinirea şi stimularea cursanţilor la învăţătură este sigur că şi în acest an se vor face noi paşi înainte pe calea ridicării nivelului profesional al oamenilor muncii de pe ogoare.

În anul de învăţămînt care va începe în curînd, dorim tuturor cursanţilor spor la învăţătură, iar lectorilor izbîndă deplină în munca la care pornesc.

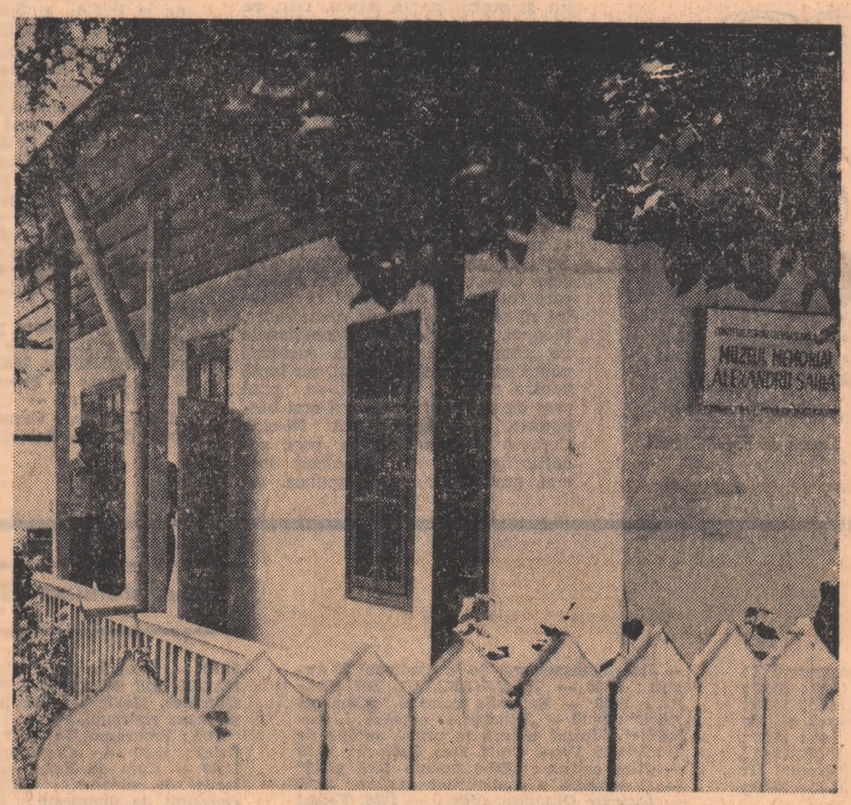

Zilele trecute s-au împlinit 60 de ani de la naşterea gazetarului şi scriitorului comunist Alexandru Sahia. Cu acest prilej, Uniunea Ziariştilor din Republica Socialistă România a organizat în Capitală o seară memorială, în cadrul căreia prof. univ. George Macovescu a vorbit despre viaţa şi opera autorului cunoscutelor nuvele „Uzina vie", „Ploaia din iunie", „Revoltă în port" etc. Tot cu ocazia comemorării amintite, a fost vizitată casa memorială a scriitorului, din comuna Mînăstirea, judeţul Ilfov. În fotografie : Casa memorială Alexandru Sahia

Foto : AGERPRES

DIALOG

redacţie — cititori

Marin O. TĂNASE — ţăran cooperator, comuna N. Bălcescu, judeţul Teleorman :

Situaţia despre care ne-aţi scris a fost analizată, la faţa locului, de către un reprezentant al Uniunii judeţene a cooperativelor agricole, căreia ne-am adresat, şi consiliul de conducere al cooperativei dv. agricole. Drept rezultat, conducerea cooperativei agricole a hotărît să atribuie celor doi copii infirmi ai dv. lot în folosinţă, precum şi ajutoare în natură.

Uţă ZAHARIA — ţăran cooperator, comuna Rîmnicelu, judeţul Brăila :

Potrivit prevederilor art. 9 din Statutul Casei de pensii a membrilor cooperativelor agricole şi art. 12 din regulamentul pentru aplicarea acestui statut, prin timp de muncă efectiv lucrat în cooperativa agricolă, de la înscriere, se înţeleg anii în care cooperatorul a lucrat neîntrerupt, efectuînd cel puţin numărul minim de zile-muncă stabilit de adunarea generală la începutul anului.

În situaţia dv. este necesar să se verifice care a fost numărul minim de zile-muncă stabilit pentru fiecare an din perioada 1952—1964 şi, faţă de zilele-muncă efectuate de dv., se va stabili timpul de muncă util pentru pensie, în raport cu care se calculează cuantumul acesteia. Vă sfătuim să vă adresaţi filialei judeţene a Casei de pensii.

Ing. Ion DUMITRESCU — comuna Braniştе, judeţul Mehedinţi, Consiliul de conducere al cooperativei agricole din Nandru, judeţul Hunedoara, Valentina DAMASCAN — I.M.A. Alba Iulia, judeţul Alba, Lenuţa DOBREA — tehniciană la cooperativa agricolă din Saravale, judeţul Timiş, Gheorghe S. RADU — ţăran cooperator, comuna Ruşeţu, judeţul Buzău, ing. Sabin MĂRGAIAN — de la cooperativa agricolă Urmeniş, judeţul Bistriţa-Năsăud, Nicolae BĂDILĂ — contabil, cooperativa agricolă Dorobanţu, judeţul Constanţa, Mărioara MUNTEANU — contabilă, cooperativa agricolă din comuna Ştefan Vodă, judeţul Ialomiţa, ing. Szabó ADALBERT — cooperativa agricolă din Piscolţ, judeţul Satu Mare, Cristea TRAIAN — tehnician, cooperativa agricolă Costineşti, judeţul Constanţa, Kardoş ADALBERT — contabil, cooperativa agricolă din Cherestur, judeţul Timiş, Gh. POSTELNICESCU — maistru horticol, cooperativa agricolă din Călineşti, judeţul Olt, Maria PASCU şi Grigore CONSTANTIN — ajutori-contabili, cooperativa agricolă Ileana, judeţul Ilfov, Ioana VIMAN — contabilă, cooperativa agricolă din Gîlgău, judeţul Sălaj şi Ilie CONSTANTIN — preşedintele cooperativei agricole din Năeni, judeţul Buzău :

Vi s-a răspuns prin poştă.

Vă mulţumim pentru aprecierile frumoase făcute la adresa conţinutului şi tematicii revistei „Agricultura socialistă" şi vă rugăm să continuaţi acţiunea de popularizare a revistei în rîndul cititorilor din unităţile în care vă desfăşuraţi activitatea. Desigur, dorim să vă număraţi printre corespondenţii revistei şi aşteptăm să ne trimiteţi articole de experienţă, note, informaţii, subiecte de caricaturi etc.

Ing. Alexandru ROMEO — cooperativa agricolă Jibou, judeţul Cluj, şi ing. Ştefan JUHASZ — de la cooperativa agricolă Armăşeni, judeţul Harghita :

Îndrumările elaborate de Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie cu privire la stabilirea funcţiilor de conducere şi administrative din cooperativele agricole şi retribuirea acestora pe bază de zile-muncă prevăd că, în afară de salariu şi celelalte drepturi acordate de stat, inginerilor agronomi şi zootehnicieni din cooperativele agricole li se atribuie — pentru contribuţia adusă la îndeplinirea planului de producţie — un număr de zile-muncă egal cu pînă la 15 la sută din numărul zilelor-muncă cuvenite preşedinţilor.

Acest mod de stimulare materială a specialiştilor se aplică şi în cazul în care, la unele cooperative agricole, activează mai mulţi ingineri agronomi.

Dr. Petre SORESCU — circumscripţia veterinară Hoghilag, judeţul Sibiu :

Sporul de vechime se plăteşte anual, în luna ianuarie, pentru anul expirat şi se stabileşte sub forma unor cote din salariul tarifar lunar, diferenţiate în raport cu funcţia îndeplinită şi cu vechimea neîntreruptă în muncă.

În cazul în care salariul tarifar de încadrare se modifică în cursul anului, pentru calcularea sporului de vechime se va stabili salariul tarifar mediu, ţinîndu-se seama de numărul de luni în care s-a plătit vechiul salariu tarifar modificat.

O NOUĂ REVISTĂ AGRICOLĂ ÎN MOLDOVA

Pentru a contribui la promovarea în producţie a rezultatelor cercetărilor ştiinţifice şi a experienţei unităţilor agricole fruntaşe, staţiunile experimentale din Moldova, în colaborare cu centrele de încercarea soiurilor, direcţiile agricole judeţene şi Trustul zonal I.A.S. Iaşi editează revista **„Cercetări agronomice în Moldova"**, care apare trimestrial. Ea cuprinde articole ştiinţifice şi de îndrumare tehnică privind economia şi organizarea agriculturii socialiste, îmbunătăţirile funciare, cultura plantelor de cîmp, viticultura, pomicultura, zootehnia, medicina veterinară, mecanizarea agriculturii, precum şi informaţii ştiinţifice, recenzii etc., fiecare exemplar însumînd circa 180 de pagini.

Revista se adresează cadrelor cu pregătire superioară şi medie din cercetare, învăţămîntul agricol, din producţie şi organelor coordonatoare. Ea se difuzează pe bază de abonamente, care se pot face direct la redacţie (Iaşi, str. Dumbrava roşie, nr. 3), prin staţiunile experimentale, sau prin direcţiile agricole judeţene din Moldova. Costul abonamentului anual este de 16 lei, iar pentru instituţii şi întreprinderi — 32 lei.

MICROFOILETON

JOIANA PĂDURARULUI

Se cunoşteau de multă vreme şi, treptat, au devenit prieteni „la cataramă", cum se zice. Ca brigadier zootehnic al cooperativei agricole din Lipovu, judeţul Dolj, F. Putulache îşi trata prietenul, pe S. Andrei, cu brînză, lapte, carne, ouă etc. — mă rog, cu tot ce avea omul în gestiunea brigăzii. Avea de toate şi nu-l costa nimic. La rîndul său, pădurarul S. Andrei îi trimitea acasă, în timpul nopţii, cîte o căruţă de lemne de foc, uscate. Erau destule... uscături în pădurea din lunca Radovanului ! „Micile" atenţii cu care cei doi îşi dovedeau, unul altuia, sentimentele de prietenie, treceau neobservate.

Nenorocirea a pornit de la vaca pădurarului, o joiană bătrînă şi stearpă.

— Ce să fac cu ea ? Aş vrea şi eu o junincă frumoasă, bună de lapte, cum aveţi voi destule, s-a plîns, într-o zi, S. Andrei.

Putulache i-a înţeles dorinţa. A ales din cireada cooperativei agricole o junincă de trei ani, gestantă, şi i-a dat-o pădurarului în schimbul... Joianei.

— S-o stăpîneşti sănătos prietene ! Ai grijă, trebuie să fete !

Recunoscător, pădurarul şi-a „împroprietărit" prietenul cu o... poiană din pădurea Radovanului, cu iarbă multă şi grasă.

— Coseşte cît vrei, dragă Putulache ! Iese fin bun !

Ajuns peste noapte în proprietatea cooperativei agricole, Joiana pădurarului urma să plece spre... abator, împreună cu alte surate reformate şi contractate. Simţind că i se apropie sfîrşitul, sărmana vacă a început să ragă şi să alerge de parcă dăduse strechia în ea.

— Asta-i vită străină, bre ! Ale noastre sînt blînde, şi-a dat cu părerea un îngrijitor.

Norocul Joianei. A scăpat cu zile. Acum e din nou în curtea stăpînului ei. Putulache însă nu mai este brigadier. A fost schimbat, sancţionat şi obligat să plătească pagubele aduse cooperativei agricole. S. Andrei mai este încă pădurar. Gîndind, probabil, că... pădure fără uscături nu se poate, conducerea inspectoratului silvic judeţean a... închis ochii. Treaba ei. Andrei ăsta însă nu se lasă. Pînă la urmă tot... vinde el pădurea !

B. MIHAI

Lucrarea „Ţara livezilor" — de Teodor Bordeianu şi I. L. Georgescu — apărută de curînd în Editura Tineretului, cuprinde în cele 281 de pagini ale sale multe imagini grăitoare despre bogăţiile şi frumuseţile ţării noastre. Într-o formă accesibilă tuturor, şi mai ales plăcută la citit, autorii înfăţişează toate zonele şi regiunile pomicole din ţară, indicînd întinsele bazine pomicole recent înfiinţate, cu speciile cele mai bune, adaptate la condiţiile mediului. Pe lîngă indicaţiile tehnice cuvenite, sînt prezentate preţioase informaţii cu privire la obiceiurile şi datinile strămoşeşti din regiunile respective, regiuni ai căror locuitori s-au ocupat cu pomicultura din cele mai îndepărtate timpuri.

Îmbinarea armonioasă a descrierilor naturii cu datele istorice ale neamului întregeşte conţinutul lucrării, făcînd din aceasta o operă menită să trezească în sufletele tinerilor din ţara noastră entuziasmul pentru frumuseţile naturii şi ale artei populare, pentru bogăţia plaiurilor româneşti.

Demn de remarcat este faptul că autorii scot în evidenţă pentru fiecare regiune în parte cele mai noi metode folosite şi preconizate în vederea pregătirii terenurilor, improprii altor culturi, pentru înfiinţarea livezilor. De asemenea, sînt indicate cele mai avansate metode de lucru pentru obţinerea unei recolte cît mai mari şi pentru îmbogăţirea sortimentului cu cele mai potrivite şi mai adaptabile soiuri de fructe.

Atît prin conţinutul cît şi prin forma sa, „Ţara livezilor" reuşeşte să redea o imagine clară a pomiculturii noastre actuale.

VARIETĂȚI

Pentru a cunoaște vîrsta unui copac este suficient să-i numeri inelele trunchiului. Dar lemnul, care conține carbon radioactiv, oferă cercetătorilor posibilitatea stabilirii vîrstei arborelui, prin metoda denumită carbon-14. În fotografia de față avem cel mai în vîrstă dintre copacii existenți astăzi pe glob.
El se află într-o pădure pe muntele Whitney, din California, formată numai din „bătrîni" de 3000—4000 de ani. Acest „decan" (împreună cu întreaga colonie care-l înconjoară), a fost declarat monument al naturii și luat sub protecția statului.

DE LA LUME ADUNATE

CURIOZITĂȚI ZIARISTICE.

Printre curiozitățile pe care le oferă presa din lumea întreagă de-a-lungul veacurilor, sînt publicațiile „Batista politică", care a apărut în Franța între 1831—1833, tipărită pe pînză din cauza impozitului excesiv care se percepea pe hîrtie, „Naiadele" — tot în Franța, a cărei foaie era acoperită cu un strat de cauciuc transparent, astfel că se putea citi și în baie și, în fine, „La Lampara" — scrisă cu cerneală fosforescentă, care putea fi citită noaptea, cu lumina stinsă.

ROADELE ANTRENAMENTULUI

Un medic suedez, în urma cercetărilor de cîțiva ani asupra unui mare număr de sportivi, a ajuns la concluzia că cei care se antrenează timp îndelungat, ajung cu timpul să aibă membrele mai lungi. De exemplu, la aruncătorii cu suliță, brațul cu care se aruncă devine în timp de cîțiva ani sensibil mai lung decît celălalt braț.

CÎND CLOPOTUL E LA REPARAT

În turnul unei biserici din Amsterdam a funcționat multă vreme un difuzor în loc de clopot. Clopotul fiind defect au fost imprimate pe un disc sunetele respective astfel încît credincioșii erau chemați cu sunete de clopot, emise însă de un difuzor, din clopotniță.

DRAGOSTEA CARE UCIDE

Într-o veche biserică britanică magnetofonul a fost folosit pentru exterminarea cariilor ce distrugeau lemnăria interioară. Pe banda de magnetofon s-a înregistrat chemarea erotică a masculului insectei. Atunci o mulțime de insecte-femele au ieșit din galeriile lor, auzind acest sunet și astfel au putut fi distruse.

CÎND PISICA NU-I ÎN STARE ...ȘOPÎRLA PRINDE ȘOBOLANI

În insulele Polineziene și Micropolineziene din Pacific șobolanii sînt cel mai mare dușman al omului. Datorită vegetației tropicale bogate aceștia s-au înmulțit atingînd o cifră fantastică. Nici o pisică nu mai este în stare să se războiască cu ei. Să lupți folosind curse e aproape inutil. O soluție excelentă a fost totuși găsită. Pe aceste insule a fost adusă o șopîrlă indiană cu numele Varanus. E greu de imaginat cum aceste șopîrle mari (atingînd o lungime de 3 m) și greoaie pot să vîneze șobolanii. Dar faptele arată că în insulele unde s-au aclimatizat aceste reptile șobolanii aproape că au dispărut.

ZIG—ZAG

— Chelner! Supa pe care mi-ai adus-o este rece...

— Cum se poate?! Adineauri era fierbinte...

— Cum, d-ta guști din mîncare?

— Doamne ferește... am băgat numai degetul.

— Cum se face că tocmai d-ta, un vegetarian, mănînci carne de iepure?

— De necaz! Iepurele acesta mi-a mîncat toată varza din grădină și de aceea mă răzbun.

— Închipuie-ți că logodnica mea mi-a trimis înapoi inelul și vestea că se mărită cu altul. Tare aș vrea să știu unde locuiește omul acesta.

— Doar nu vrei să-l provoci la duel!

— Nu, vreau să încerc să-i vînd inelul.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

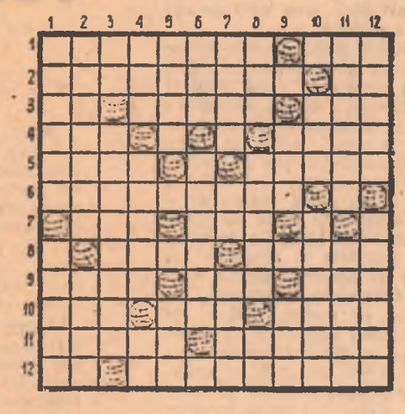

ORIZONTAL: 1) Luptă sportivă cu spațiul și gravitația — Concurenți pe hipodromurile Dobrogei; 2) Ar trebui să împiedice marcarea golurilor — Durata unui campionat; 3) La haltere! — Joc pe teren propriu — Dimie; 4) Afluent al Tisei — Aparat gimnastic; 5) Și aci a luat avînt viața sportivă (pl) — Moment ofensiv la scrimă; 6) Maeștri ai tirului; 7) În gimnastică! — Atacanți dinamoviști; 8) Culoare preferată de sportivi — Pe tricoul fiecărui fotbalist sau ciclist; 9) Ușoare (fig) — Din cută în cută! — Adevăr parțial! 10) Afară din teren — Concurenți la probe de dresaj — Component al moleculei; 11) Pornire în cursă — Elemente distinctive ale cluburilor sportive; 12) La volei și la hochei! — Drumeții.

VERTICAL: 1) Practică „gimnastica" mințil — Loc de „odihnă" pentru mingi (pl); 2) Presiuni — Așa sînt sprinterii; 3) Soarele din fruntea rapidului! — Jucătoare care asaltează poarta adversă; 4) Echipă de fotbal în campionatul orășenesc — Scoruri nule — Recolta Carei; 5) Cadență — Din Constanța!; 6) Echipa textiliștilor din Arad — Club sportiv bucureștean; 7) Steagul Brașovului — Final de decatlon! — Costică... la el acasă; 8) Verb agricol — Scenă... sportivă — Notă veche; 9) Pronume — Refren pe fir; 10) Nume feminin — Sportiv neprofesionist; 11) Înregistrează scorurile — Iubește cu pasiune sportul; 12) Un șut peste poartă — Răsplata așilor (pl.).

M. RANTZER

Fără cuvinte...

Desen de F. GRONSKI

Olimpiada '68

PRIMII NOȘTRI MEDALIAȚI

Sînt de fapt primele! Viorica VISCOPOLEANU, care cu o săritură de 6,82 m a cucerit medalia de aur, realizînd totodată și un nou record mondial la săritura în lungime. Rodul marii strădanii și al perseverenței a fost încununat! La aruncarea suliței, Mihaela PENEȘ s-a clasat pe locul doi, cucerind medalia de argint, cu 59,92 m. Aruncarea ei, aproape identică cu cea realizată la Tokio, ne răsplătește așteptările. Dorind ca acest început să fie de bun augur pentru lotul nostru la actuala ediție a Olimpiadei, felicităm din toată inima fetele și așteptăm succese, la înălțimea încrederii și din partea băieților.
Hai România!

FOTBAL

Cu arbitrul nu-l de glumă!

În etapa a X-a a campionatului categoriei A de fotbal s-au înregistrat un număr destul de mare de goluri (27), pe unele stadioane s-a muncit mai mult — existînd perioade de adevărat fotbal, iar rezultatele înregistrate sînt apropiate de cele scontate (excepție făcînd punctul luat de argeșeni de la Crișul și scorul de la Arad). Dar, ca să nu treacă neobservată, etapa a avut „eroul" ei, provenit nu din rîndul jucătorilor, ci al arbitrilor. Și acesta a fost Nicolae Cursaru din Ploiești. Intrat pe teren decis să se remarce, să „conducă" jocul, el a reușit să-l conducă acolo unde nu trebuia, influențînd în mod flagrant rezultatul și contribuind, prin intervențiile prea dese și prin deciziile luate, la stricarea unor faze și crearea climatului de nervozitate excesivă. De altfel, intervențiile în joc la fiecare fază mai bărbătească este caracteristică și altor arbitri, care țin cu tot dinadinsul ca fotbalul să semene a joc de domnișoare. Și apoi, în întîlnirile internaționale ne plîngem că unii din jucătorii noștri sînt timizi, timorați, nu luptă pentru minge, speriindu-se prea ușor de adversarii ce joacă mai bărbătește. Considerăm că Nicolae Cursaru a acordat prea ușor penaltiurile și nu a penalizat tocmai atunci cînd se impunea. Aceasta nu-l scuză, firește, pe Oaidă, care în calitatea sa de căpitan de echipă a cerut socoteală arbitrului, în mod cu totul nepoliticos, pentru greșelile săvîrșite. Gestul său a atițat și mai mult spiritele, prea aprinse, ale unor huligani. Să sperăm că federația de specialitate nu va lăsa nesancționate astfel de abateri.

U.T.A., desfășurînd un joc mai tehnic, mai bine orientat în teren, merita după părerea noastră să cîștige, dacă nu era arbitrul. S-au remarcat în mod deosebit Domide, foarte mobil, cu un excelent joc de cap și gust de gol (pe cînd în națională?), Șchiopu și Broșovschi — de la U.T.A., și Șoangher și Țarălungă — de la Progresul.

Partida dintre Dinamo București și Farul a fost de un bun nivel tehnic, cu faze spectaculoase. Jucătorii dinamoviști au muncit mult, cum de mult nu au mai făcut-o, punîndu-și astfel în evidență, mai bine, calitățile tehnice. La Farul ceva nu a mers, s-a jucat prea lent, acesta fiind, se pare, ritmul care le convine unor jucători — dar nu fotbalului modern — și rezultatul s-a văzut. S-au remarcat Dumitrache, Nunweiller VI și Dinu — de la Dinamo, Sasu, Tufan și Antonescu — de la Farul.

Etapa următoare programează întîlnirile: U.T.A. — Dinamo București, A.S.A. Tg. Mureș — „U"-Cluj, F. C. Argeș — Progresul, Steaua — Jiul, Petrolul — Crișul, Rapid — „U"-Craiova, Farul — Politehnica Iași, Dinamo-Bacău — Vagonul.

S. VOINEA

C. S. A.
I. C. C. A.

INSTITUTUL DE CERCETARI PENTRU PROTECȚIA PLANTELOR ANUNȚA

CONCURS

pentru ocuparea postului de șef de laborator cercetare științifică, specialitatea entomologie, din centrala Institutului de cercetări pentru protecția plantelor.

Cererile de înscriere la concurs vor fi depuse la secretariatul institutului, cu cel puțin 15 zile înainte de data concursului, însoțite de actele prevăzute de regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetare din R.S.R., publicat în extras în Buletinul oficial, partea a III-a, nr. 4 din 8 ianuarie 1968.

Concursul se va ține la sediul institutului din București, b-dul Mărăști nr. 61, în ziua de 28 noiembrie 1968, ora 8.

Informații suplimentare se pot obține la secretariatul științific al institutului, telefon 17 21 80/186.

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE!

Livrînd produsele contractate în graficele prevăzute, contribuiți la buna aprovizionare a populației cu legume și fructe.

Predînd organelor I.L.F. Brașov produse de bună calitate, asigurați satisfacerea mereu crescîndă a populației consumatoare, obținînd în același timp importante venituri bănești!

I.L.F. BRAȘOV

LOZ ÎN PLIC

Pînă la 1 octombrie 1968, un număr de 660 participanți au cîștigat autoturisme la sistemele de joc Loto Pronosport

Jucînd la Loz în Plic puteți cîștiga imediat autoturisme RENAULT 10 Major, MOSKVICI 408, DACIA 1 100, SKODA 1 000 M.B.

În afara autoturismelor mai puteți obține: motociclete, scutere, motorete și premii în bani de 20.000 lei, 10.000 lei, 5.000 lei ș. a.

Oriunde vă aflați, jucați la LOZ ÎN PLIC!

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 20 — 26 oct.

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: duminică: programul I: 6.00; 11.00; 16.00; 24.00; 1.00; 2.00; 4.00; programul II: 6,30; 7,45; 9,30; 17.00; 19.00; 0,55; programul III: 15.00; **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 5.30; 9.00; 11.00; 15.00; 18.00; 20.00; 24.00; 1.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 8,30; 10.00; 12.00; 23.00; programul III: 21.30.

RADIOJURNAL: duminică: programul I: 8.00; 14.00; 20.00; 22.00; programul II: 13.00; 21.00; 23.00; programul III: 21.30; **În fiecare zi de lucru:** programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 19.00; 22.00; programul II: 14.00; 17.00; 23.00; programul III: 21.30.

SFATUL MEDICULUI: programul I: **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 11,45; programul II: **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 16.20.

EMISIUNI PENTRU SATE: duminică: programul I: 10.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5.50 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 20.40 — Premieră „Scara interioară". Scenariu radiofonic de Gh. Ștefan. Regia artistică Cristian Munteanu.

LUNI: programul I: 21.05 — Teatru scurt: „Eu tac, tu taci, el tace... ea vorbește". Glumă într-un act de Victor Haiduc. Reîntocmire pentru teatru sătesc de Victor Ion Popa. Regia artistică Dan Puican.

MIERCURI: programul II: 20.50 — „Copiii justiției" de Michel Cournot. Traducere de Sanda Ripeanu. Lucrare distinsă cu „Premiul Italia". Regia artistică Mihai Pascal.

JOI: programul I: 9.30 — —Teatru scurt: „Biografia unei iubiri" de Ștefan Tita. Regia artistică: Constantin Moruzan.

VINERI: programul II: 10.10 — „Secretul lui Velasquez" de Antonio Baero Vallejo. Traducere de Eugen B. Marian. Adaptare radiofonică de N. Al. Toscani. Regia artistică Paul Stratilat.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.00; 11.15; 18.00; 20.25; programul II: 6.00; 8.00; 9.00; 15.15; 16.30; 18.40; 22.10. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.15; 9.45; 11.00; 20.10; 21.40; 22.20; 23.10; 0.05—5.00; programul II: 7.16; 9.33; 10.25; 12.30; 13.35; 15.00; 16.00; 17.15; 18.24; 19.05; 20.30; 22.30; 23.54; 0.30.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.25; 11.05; 12.30; 14.00; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.35; 19.00; 22.15. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 17.45; 19.30; 20.40; 21.33; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 9.00; 11.15; 12.15; 15.00; 15.45; 16.15; 16.25; 18.00; 20.50; 21.05; 22.30; 0.10; programul III: 20.50.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 20.20; 21.25; programul II: 7.00; 8.00; 12.15; 13.15; 17.15; 19.00; 20.40. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 11.20; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 18.20; 19.30; 20.40; 21.35; 22.20; 22.35; 0.05—5.00; programul II: 9.00; 10.05; 12.30; 15.00; 16.15; 16.35; 20.50; 23.42.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.15; 17.15; 19.00; 21.55. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 11.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 19.30; 20.20; 0.05—5.00; programul II: 10.05; 11.30; 12.25; 15.00; 16.15; 16.25; 18.50; 21.37; 24.00; programul III: 16.58.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 18.15; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 10.05; 10.55; 12.15; 13.15; 15.45; 16.15; 17.15; 19.00; **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9,05; 12,00; 12,30; 13,20; 14,50; 19.30; 20.38; 22.20; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 11.15; 15.00; 16.25; 18.20; 18.50; 20.00; 20.45; 24.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 14.50; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 12.15; 15.00; 19.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 13.20; 15.35; 19.30; 20.40; 21.00; 21.25; 22.20; 22.35; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 9.00; 11.45; 12.30; 16.15; 16.45; 17.35; 18.10; 0.07.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 12.30; 14.40; 15.15; 17.25; 20.12; 21.00; 23.40; programul II: 7.00; 8.00; 11.30; 19.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 16.20; 19.30; 20.30; 21.25; 22.20; 23.08; 0.05—6.00; programul II: 9.00; 10.05; 10.55; 13.00; 17.15; 22.30; 23.07; 24.00; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968: ● Natație ● Ciclism ● Canotaj academic; 11.00 — ORA SATULUI: Din cuprins: ● Două urgente: recoltatul porumbului și semănatul! ● Erată la un manual de geografie ● Anchetă economică: Gîndirea colectivă în acțiune ● Performantele... hibrizilor timpurii (noutăți de la Stațiunea experimentală Suceava) ● Dialogul de duminică ● Buletinul agro-meteorologic ● Caleidoscop muzical; 12.00 — TV pentru specialiștii din agricultură. Mecanizarea lucrărilor în depozitele de cereale; 12.30 — De strajă patriei; 13.00 — Telex TV; 13.05 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Rezumatul filmat al zilei precedente: 14.45 — ZIG-ZAG — telemagazin duminical. Printre diversele rubrici ale zig-zagului și FOTBAL (ora 15.00): Steaua — Jiul. Transmisiune de la Stadionul 23 August; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Rapsodia română. „Oamenii mării"; 20.10 — „Toamna se numără... melodiile". Muzică ușoară în primă audiție de Temistocle Popa. Cîntă Dan Spătaru; 20.30 — Film artistic: „Dă-i înainte fără grijă" — O comedie a studiourilor engleze; 22.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Fotbal — sferturi de finală; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE: 23.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Atletism. **Programul II:** 20.00 — Telex TV; 20.05 — „Pe planșetele arhitecților"; 20.20 — Revistă... muzicală. Își dau concursul: Olivia Molina, Iris Rautia, trio Krateyl, Heidrun Bauer și alții; 21.00 — Pe scenele Parisului (II). Emisiune de Manase Radnev; 21.25 — Valențe. Reportaj filmat de Carmen Dumitrescu; 21.45 — FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „TOAMNA MUZICALĂ CLUJEANĂ". Selecțiuni din baletele „Prințul cioplit în lemn"" și „Mandarinul miraculos" de Béla Bartok; 22.30 — Închiderea emisiunii.

LUNI: 17.00 — Curs de limba franceză; 17.30 — Pentru noi, femeile. Emisiune de Ana Berteanu; 18.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Natație; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — „Toamna la cules de vie". Montaj folcloric interpretat de artiștii amatori ai Casei de cultură din Sighișoara. Dirijor prof. Nicolae Bogdan; 20.20 — Casa memorială „Nicolae Bălcescu". Film realizat de Studioul de Televiziune București; 20.30 — Tele-universitatea; 20.55 — Film artistic: „Un tînăr ca alții" — producție a studiourilor sovietice; 22.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.25 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Rezumatul filmat al zilei precedente; 23.55 — Închiderea emisiunii.

MARȚI: 17.00 — Jocurile Olimpice. Mexic — 1968. Ciclism; 17.30 — Curs de limba engleză: 18.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Rezumatul filmat al zilei precedente; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Opinia dumneavoastră; 20.20 — „Visul" — monolog dramatic de D. R. Popescu; 20.40 — Film artistic: „Într-o frumoasă dimineață de vară" cu Jean Paul Belmondo, Geraldine Chaplin și Achim Tamiroff. Premieră pe țară; 22.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Natație; 24.00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI: 10.00 — Consultații la matematică; 10.30 — Consultații la limba română; 11.00 — Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni); 11 30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției de marți); 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 15.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Rezumatul filmat al zilei precedente; 16.30 — Curs de limba germană; 17.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Natație; 17.45 — Avanpremieră; 18.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Călărie; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.45 — **Actualitatea agricolă:** recoltatul și semănatul; 20.00 — Continuarea transmisiunii de la Jocurile Olimpice; 22.00 — Transfocator; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Box; 24.00 — Închiderea emisiunii.

JOI: Programul I: 10.00 — Consultații la fizică; 10.30 — Consultații la geografie; 11.00 — Curs de limba germană (reluarea lecției de miercuri); 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.00 — Curs de limba rusă; 17.30 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Rezumatul filmat al zilei precedente; 19.00 — Natație; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Muzică populară românească; 20.10 — Document: Perlele; 20.30 — Studioul mic: „FRUNZE GALBENE PE ACOPERIȘUL UD", de Leonida Teodorescu; 21.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Gimnastică; 22.00 — Itinerar plastic. Emisiune de Dan Hăulică; 22.15 — Telecinemateca umorului; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Caiac — canoe (semifinale); 23.45 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Concert simfonic; 21.10 — Telex TV; 21.15 — Tele-reportaj: Festivalul de poezie Mihai Eminescu — Iași, 1968; 21.45 — Colecții de artă. Film; 22.15 — Recitalul sopranei Maria Slătinaru, laureată a Concursului de canto de la Toulouse 1968. La pian, Doina Micu; 22.30 — Închiderea emisiunii.

VINERI: 10.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" (reluare); 10.30 — Curs de limba spaniolă; 11.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 14.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Gimnastică; 16.30 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției de dimineață); 17.00 — Pentru școlari: Acasă la acad. Raluca Rinan; 17.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 17.45 — **Actualitatea agricolă:** recoltatul și semănatul; 18.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Caiac-canoe (finale); 21.30 — Emisiune consacrată Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România; 22.30 — Varietăți pe peliculă; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Box (semifinale); 0.30 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ: Programul I: 14.30 — Jocurile Olimpice. Mexic — 1968: ● Natație (femei) ● Călărie ● Natație (bărbați) ● Rezumatul filmat al zilei precedente: 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate: 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Învățămîntul tehnic românesc la un secol și jumătate de existență. Reportaj filmat; 21.15 — Film serial: „Răzbunătorii"; 22.05 — S-a ivit pe culme toamna... Emisiune muzicală de Magda Naghi și Sandu Darian; 22.55 — Invitata noastră: Tonia (Belgia). Un film de Valeriu Lazarov; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE: 23.30 — Jocurile Olimpice, Mexic — 1968. Fotbal (finală). **Programul II:** 20 00 — Telex TV; 20.05 — Muzică ușoară cu formația „Coral"; 20.25 — Film serial: „Forsyte Saga" (VII); 21.15 — Recitalul de sîmbătă seară; 21.50 — Bis... pe 16 mm. Corida; 22.20 — Închiderea emisiunii.

LA UZINA „TRACTORUL"—BRAȘOV

Un nou lot de tractoare U-400 este gata să ia drumul ogoarelor patriei

Printre făurarii „herghelilor" de oțel

Privirile călătorului care descinde în noua gară de la poalele Timpei sînt atrase de o clădire înaltă, sub formă de turn, ornată cu o emblemă cunoscută astăzi nu numai la noi ci și peste hotare — în peste 40 de țări aflate pe diferite meridiane ale globului : Uzina „Tractorul" — Brașov.

Uzina, această realizare a industriei noastre socialiste, se întinde pe o suprafață de nu mai puțin de 96 de hectare. În primăvara anului acesta, mai precis la 16 martie, în uzină s-a sărbătorit un eveniment de o deosebită semnificație : darea în producție a celui de-al 200 000-lea tractor. Din momentul cînd primul tractor românesc IAR — 22 a ieșit din hala de montaj și pînă în prezent, inginerii, tehnicienii și muncitorii de aici au străbătut un drum ascendent, încununat de succese bine meritate. Uzina se află în plin proces de dezvoltare și modernizare ; pentru ca tractoarele care poartă marca acestei fabrici să se situeze la nivelul celor produse în țările avansate din punct de vedere industrial, aici există un departament de concepție, alcătuit din peste 300 de ingineri și tehnicieni cu o înaltă calificare. Acest departament dispune de fondurile necesare, de un serviciu de coordonare bine pus la punct, înzestrat cu cărți și reviste, lucrări de specialitate din întreaga lume. Există laboratoare dotate cu aparatură și utilaje perfecționate pentru diverse lucrări de specialitate, recepția de materiale și controlul fabricației. Într-un cuvînt, producția de tractoare este organizată după o tehnologie din cele mai moderne.

... Am vizitat cîteva secții ale uzinei. Dominanta activității desfășurate aici o constituie strădania de a indroduce noul pe scară largă, de a ține pasul cu tehnica cea mai avansată. Iată cîteva din realizările, proiectele, gîndurile de viitor ale celor ce făuresc „herghelille" de oțel ale ogoarelor.

La secția turnătorie de fontă, bunăoară, inginerul Simion Moraru ne relata despre eforturile depuse în ultima vreme pentru îmbunătățirea procesului tehnologic și asigurarea unei precizii dimensionale maxime a pieselor produse.

O altă secție, cea de tratament termic, a fost înzestrată anul acesta în întregime cu utilaje din cele mai perfecționate. Ele permit aplicarea tratamentului termic de cimentare, în atmosferă controlată, a diferitelor piese. S-a creat posibilitatea de a se călî piesele respective, în ulei cald, pe prese și pe dornuri canelate. Aplicarea acestei tehnologii superioare a permis îmbunătățirea calității roților dințate de la cutia de viteze, mărindu-se durabilitatea în exploatare, eliminîndu-se deformările și tenunțîndu-se la unele operații. Totodată, productivitatea muncii a crescut mult față de vechiul procedeu. Toate operațiile respective sînt complet mecanizate și automatizate. Da asemenea secția a fost dotată cu noi utilaje pentru galvanizarea pieselor, fapt ce a dus la îmbunătățirea calității lor, la creșterea rezistenței acestora la coroziune, în mediile umede. Tot aici a fost montată o stație de epurare a apelor reziduale din atelier.

Preocupări pentru calitatea produselor, pentru îmbunătățirea procesului tehnologic se întîlnesc în toate secțiile uzinei. Și la noi — ne spunea ing. Ion Frincu, șeful secției motor — echiparea tehnică s-a îmbunătățit an de an cu noi utilaje. Avem în prezent mașini și agregate moderne, și chiar secțiuni de linii automate. Astfel, au fost înlocuite operațiile principale de frezare la piesele mari din fontă (cum ar fi, bunăoară, blocul și chiulasa) prin procedeul numit „broșare" ; lucrarea contribuie la ridicarea calității producției și, totodată, mărește simțitor productivitatea muncii. Folosim acum o mașină modernă de „honuit" cămașa cilindrilor. Una din caracteristicile acestui modern utilaj este aceea că duce la eliminarea în mare măsură a rebuturilor. Am mai putea menționa faptul că în secția noastră întreg uzinajul este organizat pe linii cu flux tehnologic dotat cu transportoare suspendate. Vopsirea, rodajul și celelalte operații necesare montării motoarelor se fac, de asemenea, după metode avansate. Rodajul, de pildă, se efectuează într-o sală prevăzută cu pereți care absorb zgomotele, creînd astfel muncitorilor condiții prielnice de lucru.

Iată-ne, în sfîrșit, la ultima etapă a vizitei noastre, la secția de montaj. O citră demnă de reținut : la fiecare 12 minute, de la capătul benzii respective iese un tractor, gata de a lua drumul ogoarelor. Ca o noutate, tov. Victor Oprea, unul din cei mai vechi specialiști din uzină, ne informează că pentru a se putea asambla aici noile tractoare de 40 de CP, produse de uzină, s-a procedat la modernizarea dispozitivelor de montare.

Am amintit de tractorul de 40 CP, o realizare remarcabilă a tehnicii românești. Înainte de a părăsi uzina, l-am rugat pe tov. Tiberiu Budu, inginerul constructor șef, să ne spună cîteva cuvinte despre activitatea desfășurată în direcția diversificării producției de tractoare.

— Cred că nu e lipsit de interes să arăt, mai întîi, că tractoarele cu marca „Fabricat în România" au devenit cunoscute peste hotarele țării, datorită în principal calității lor de a lucra pe terenuri grele, unde cele mai multe utilaje de fabricație străină nu mai pot face față. La diverse încercări, comparativ cu alte utilaje produse de uzine cu renume mondial, tractorul românesc s-a remarcat prin forța de tracțiune la cîrlig, mult superioară celor din aceeași clasă. În exploatare s-au dovedit a fi printre mașinile cele mai durabile, avînd o construcție robustă. O altă caracteristică a tractoarelor fabricate de uzina noastră este universalitatea lor, fiind dotate cu agregate mecanice și hidraulice care le dau posibilitatea să lucreze cu un număr mare de unelte și mașini agricole.

Trebuie să mărturisim că trecerea de la fabricarea unui număr redus de tractoare la gama de 11 tipuri, cîte se vor produce în 1970, pune probleme din ce în ce mai grele, atît în departamentul de concepție, cît și în secțiile de fabricație. Astfel, la serviciul constructor șef al uzinei se lucrează la găsirea unor soluții optime în vederea organizării științifice a producției, căutîndu-se ca prin modificări constructive să se unifice ansamble, piese și elemente de asamblare. La serviciile tehnologice, metalurg-șef și tehnolog-șef sînt în curs lucrări pentru definitivarea tehnologiilor de fabricație în paralel a mai multor tipuri de tractoare, pe aceeași linie de fabricație.

Așa cum ați remarcat, desigur, în uzina noastră se duce o muncă susținută pentru utilarea cu mașini de specialitate.

Din gama de tractoare de 40 CP, primul care a fost produs recent, în cinstea zilei de „23 August" 1968, este U—400. El este destinat mecanizării lucrărilor ușoare din culturile agricole (arături, semănat, prășit, administrarea îngrășămintelor chimice, combaterea dăunătorilor, cosit și greblat etc.), fiind echipat cu dispozitive de lucru care permit desfășurarea tuturor lucrărilor agricole în agregat cu mașini purtate, semipurtate și tractate, precum și lucrări de transport.

Tot în cursul acestui an, vor ieși pe porțile uzinei încă două tipuri de tractoare, pe roți, de 40 CP, specializate pentru lucrările în legumicultură și viticultură. În 1969 vor fi create în uzină condiții de realizare a altor trei tipuri de tractoare din aceeași familie, și anume : un tractor cu patru roți motrice destinat lucrărilor în pomicultură, un tractor pe șenile pentru viticultură și unul pe șenile destinat mecanizării lucrărilor pe pante, în regiunile de deal și munte. Pentru lucrări pe șantierele de construcție se va realiza în acest cincinal un tractor pe șenile derivat din tractorul S—650, cu încărcător frontal, care va fi dotat cu o cutie de viteză cu inversor și instalație hidraulică pentru comenzi multiple. Acest tractor va avea o productivitate cu 30 la sută mai mare decît S—650 echipat cu lamă de buldozer și scarificator."

Ing. Nicolae FLORIAN

U-400, L-400, V-400

Începînd cu acest an gama de tractoare produse de uzina brașoveană s-a îmbogățit cu noile tipuri de tractoare de 40 CP destinate agriculturii, în vederea efectuării lucrărilor de prelucrare a solului, de întreținere a culturilor și pentru transport.

Tractorul U-400, universal, este produsul de bază din care derivă tractorul L-400, destinat lucrărilor de întreținere a culturilor de legume și tractorul V-400, destinat lucrărilor de întreținere a viilor. Ele sînt tractoare pe roți, echipate cu motor Diesel de 40 CP la 2400 rot/min. cu injecție directă și pornire electrică.

Datorită caracteristicilor superioare de tracțiune, tractorul poate efectua lucrări în condiții de teren variat în agregat cu diverse mașini agricole.

În vederea acționării utilajelor agricole purtate sau tractate, tractorul este prevăzut cu o instalație hidraulică monobloc care permite reglarea adîncimii de lucru și controlul asupra forței de tracțiune.

Priza de putere independentă și sincronă și gama mare de viteze asigură antrenarea în condiții optime a mașinilor agricole specifice.

Prin reglarea ecartamentului osiilor din față și spate, tractorul poate fi folosit la lucrări de întreținere a culturilor în condițiile respectării normelor agrotehnice.

Instalația electrică de iluminare și semnalizare permite folosirea tractorului U-400 la lucrări de transport, în deplină siguranță pe drumurile publice.

Posibilitatea blocării diferențialului asigură mărirea capacității de trecere a tractorului peste obstacole sau terenuri alunecoase în cazul patinării mărite a uneia din roțile motoare.

Diversele dispozitive de tracțiune și transmisia de curea permit tractoarelor U-400, L-400 și V-400 să fie folosite în agregat cu o variată gamă de mașini agricole.

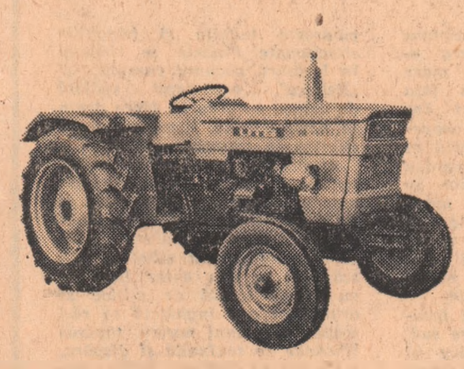

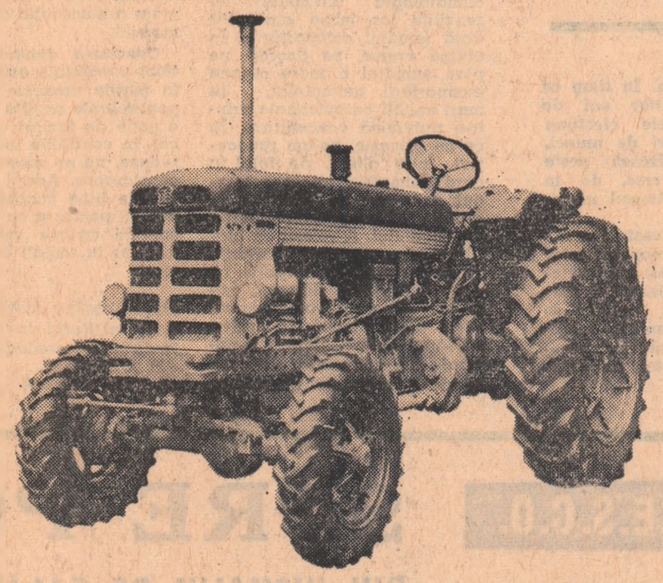

U-650 și U-651

Tractoarele U-650 și U-651 satisfac pe deplin condițiile impuse unui tractor modern de înaltă calitate. Ele pot fi utilizate la toate muncile pe care le poate presta un tractor, oferind, de asemenea, multiple avantaje economice.

Domeniul larg de utilizare a tractoarelor U-650 și U-651 este asigurat de priza de putere independentă sau sincronă, de gama mare de viteze (2,58—26,94 km/oră) cît și de posibilitatea învingerii efortului în timpul lucrului prin trecerea de la o gamă superioară de viteze, la alta inferioară, fără oprirea tractorului, folosind amplificatorul de cuplu.

Aceste tipuri de tractoare sînt echipate cu un motor Diesel de 65 CP, la 1800 rot/min. cu injecție directă și pornire electrică.

Micșorarea efortului depus de tractorist la volan a fost rezolvată prin adoptarea unei comenzi a direcției cu servomecanism hidraulic.

În vederea acționării diverselor mașini agricole, cît și pentru executarea diverselor lucrări de prelucrare a solului și de întreținere a culturilor, tractorul U-650 este echipat cu o instalație hidraulică adecvată acestui scop și cu osii față și spate, a căror construcție permite variația ecartamentului în limitele 1320-1920 mm pentru față și 1230-2340 mm, pentru spate.

Pentru acționarea diverselor mașini de recoltare, tractorul U-650 poate fi echipat, la cerere, cu transmisia de curea care asigură transmiterea întregii puteri a motorului.

Tractorul U-650 echipat cu osia motoare în față poartă denumirea de U-651. Prezența celor 4 roți motoare mărește considerabil forța de tracțiune și permite folosirea tractorului la lucrări de arat în soluri grele și transport pe terenuri mlăștinoase sau pe zăpadă.

Posibilitatea echipării tractoarelor U-650 și U-651 cu diverse dispozitive de tracțiune și cu cuplă semiautomată, asigură atașarea la tractor a diferitelor tipuri de remorci. Pentru siguranță în circulație remorcile atașate la tractor pot fi frînate cu ajutorul instalației pneumatice de frînare adecvată acestui scop.

În vederea evitării posibilității de accidentare a tractoristului, în cazul unor eventuale răsturnări, tractoarele pot fi echipate, la cerere, cu cabină de rezistență.

Comoditatea și confortul în conducerea tractorului sînt asigurate de scaunul cu amortizor din elemente de cauciuc, cu deplasare pe verticală și posibilitatea de reglare a intensității suspensiei.

Prin posibilitatea blocării diferențialului se evită patinarea, se mărește viteza de lucru, reducîndu-se consumul de combustibil și uzura anvelopelor.

S-650

Unul din produsele de bază ale Uzinei „Tractorul" Brașov este tractorul pe șenile S-650, destinat executării lucrărilor agricole și cu largi posibilități de adaptare în vederea executării de lucrări forestiere pe terenuri plane și în pantă.

Este un tractor de putere mijlocie, echipat cu un motor Diesel cu injecție directă, care dezvoltă o putere de 65 CP la 1800 rot/min și a cărui pornire se realizează prin electromotor.

Cele cinci viteze de mers înainte și una pentru mers înapoi, precum și existența prizei de putere cu două turații, permit utilizarea tractorului la lucrări agricole și forestiere de o mare varietate.

Instalația hidraulică, ridicătorul hidraulic de o construcție specială, transmisia de curea, lărgesc mult domeniul de utilizare a tractorului prin posibilitatea executării de lucrări în agregat cu diverse mașini agricole suspendate sau tractate.

Avînd o presiune la sol destul de scăzută, este înlăturat pericolul degradării terenului în timpul lucrărilor agricole.

Forța de tracțiune la cîrlig ridicată și consumul redus de combustibil permit folosirea rentabilă a tractorului S-650 la lucrări grele, pe terenuri variate.

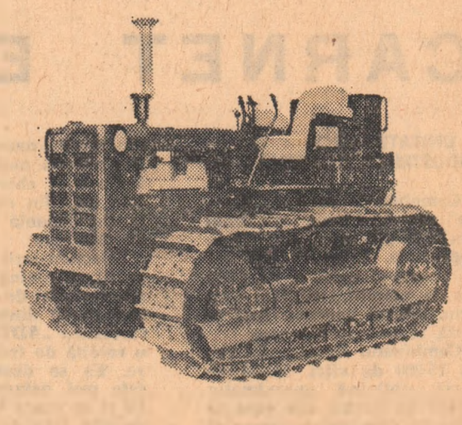

S-1300

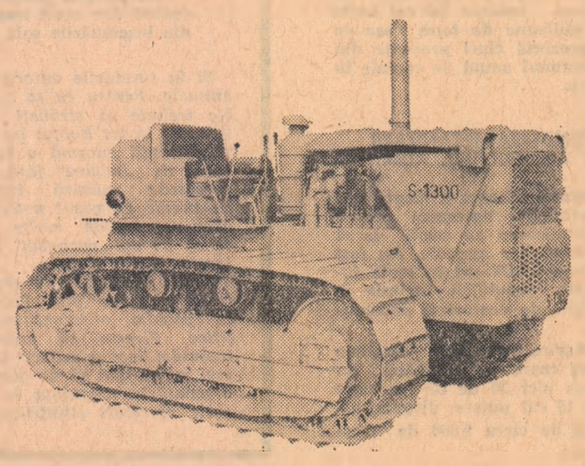

Tractorul S-1300 este un tractor greu pe șenile, destinat diverselor lucrări de terasament, de defrișări, deschideri de drumuri forestiere, lucrări de irigație și tracțiuni grele.

Este echipat cu un motor Diesel în 4 timpi, cu antecameră și supraalimentare prin turbosuflantă, care dezvoltă o putere de 130 CP la 1200 rot/min.

Pornirea motorului Diesel se realizează cu ajutorul unui motor de pornire, în patru timpi, cu carburator, avînd o putere de 23 CP.

Greutatea specifică a tractorului de aproximativ 110 kg/CP se încadrează în performanțele realizate pe plan mondial la această categorie de tractoare.

Tractorul S-1300 are posibilitatea să se deplaseze înainte cu 5 viteze, cuprinse între 2,40 km/oră și 9,34 km/oră, iar înapoi cu 4 viteze, cuprinse între 2,84 km/oră și 8,51 km/oră.

În vederea acționării diverselor mașini și agregate purtate sau tractate, tractorul este dotat cu o instalație hidraulică în față și o instalație hidraulică în spate, adecvate acestui scop.

Gama de viteze, forța de tracțiune ridicată, cît și instalațiile hidraulice permit folosirea tractorului în agregat cu o variată gamă de utilaje.

Manevrarea ușoară a tractorului în timpul exploatării este asigurată de servomecanismul hidraulic al comenzii ambreiajelor de direcție.

La construcția tractorului s-a urmărit realizarea unui produs robust, capabil să funcționeze în condiții optime timp îndelungat.

AGRICULTURA PE GLOB

SECOLUL IRIGAȚIEI TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ

Mările și oceanele globului sînt învecinate, pe un front de aproape 30 000 de km, de vaste terenuri sterpe, pe care nu crește nici o vegetație, din lipsă de apă. Această hartă indică, prin petele negre, regiunile în care apa lipsește total, în mod permanent, iar prin liniile orizontale, cele în care prețiosul lichid constituie problema majoră a vieții plantelor, animalelor și implicit, a oamenilor.

Se va spune, în cine știe ce cronică, vreodată, că secolul al XX-lea a fost un secol al irigațiilor pentrucă în mai puțin de șapte decenii, suprafața irigată a crescut, pe glob, de la 40 de milioane de hectare la 160 de milioane, adică de patru ori. De altfel, semnalăm în treacăt, că, după părerea unor specialiști, o țară modernă consumă astăzi, pentru diferite scopuri, de 80 de ori mai multă apă decît la începutul secolului.

Deși unitatea de măsură este milionul, deși creșterile proporționale sînt spectaculoase, situația e departe de a fi bună. Priviți harta de mai sus și citiți textul care o însoțește. Veți avea astfel revelația unei realități cu care noi avem prilejul să intrăm în contact — din fericire — numai în „anii proști", dar care reprezintă pentru părți ale omenirii una dintre problemele cele mai arzătoare. Este vorba despre acele părți pentru care sărăcia de apă e permanentă, acele părți care trăiesc în zonele aride sau în apropierea acestora. Se întîmplă însă ca, în zone temperate, să izbucnească, din cînd în cînd, seceta. Și atunci se produc momente de adevărată tragedie. Așa s-au petrecut lucrurile în ultimul an agricol în diferite regiuni ale lumii. Seceta care a lovit o mare parte din teritoriul Australiei, pustiind în special statele Victoria, Australia de sud și Newsouthwales, a provocat moartea unui număr extrem de mare de animale, pierderi de recoltă, incendii, toate urmate de mari pagube. Cît de gravă a fost situația rezultă și din faptul că autoritățile au fost silite să ia măsuri cu totul excepționale în vederea raționalizării consumului de apă. S-a ajuns astfel ca utilizarea prețiosului lichid pentru baie, pentru udarea florilor sau pentru spălarea mașinii să fie pedepsită cu închisoarea.

În altă parte a lumii, în America de Sud, seceta a provocat scăderea producției de cafea, arahide, soia, banane, bumbac, orez și moartea unui mare număr de animale. Aceasta înseamnă tot atîtea lovituri în puncte dintre cele mai dureroase ale economiilor naționale respective.

Evenimente asemănătoare s-au produs și în alte părți ale globului dar întrucît au fost de proporții mai mici, nu le mai semnalăm. Vom sublinia însă faptul că oricît de puternică ar fi seceta, într-o zonă temperată ea este totuși trecătoare. Mult mai acute și mai greu de rezolvat sînt problemele zonelor aride unde seceta reprezintă situația normală, permanentă.

În ultimul sfert de veac, cînd omenirea a devenit mai conștientă de propriile nevoi și dificultăți, a început să se preocupe mai mult și de chestiunea apei. Organismele O.N.U. au inițiat chiar, între altele, o mare acțiune pe plan mondial, denumită Deceniul hidrologic internațional. La temelia acestora se află intenția de a pune cît mai bine în valoare zestrea lichidă a planetei noastre care nu este tocmai mică. Calculele specialiștilor arată că oceanele și mările conțin 1,3 miliarde de kilometri cubi de apă, calotele polare — 28,5 milioane de kilometri cubi, iar pe continente, lacurile, rîurile și apele subterane totalizează 8,3 milioane de metri cubi. De remarcat că apa dulce reprezintă partea cea mai mică. Cu toate acestea în ea se concentrează marile nădejdi ale omului în lupta sa cu vitregia naturii, în lupta sa pentru mai multă hrană.

Cum se desfășoară această luptă ?

În America de Nord sînt irigate actualmente circa 17 milioane de hectare, în U.R.S.S peste 13 milioane, în restul Europei aproximativ 12 milioane, în Africa — circa 10 milioane, în America de sud — circa 4 milioane, în Australia și Noua Zeelandă — peste un milion de hectare. În foarte multe locuri lucrări de hidroameliorații sînt în curs de executare.

În U.R.S.S. urmează ca în anii care vin suprafața irigată să crească cu 7—8 milioane de hectare. Planurile Indiei prevăd o suprafață irigată de 36 de milioane de hectare. Mari întinderi de pămînt vor fi, în curînd, udate de apele Nilului, Nigerului și ale fluviului Volta. În Argentina urmează ca pînă în 1980 să fie irigate 1,2 milioane de hectare. În Australia se întreprind lucrări pe rîul Snowy. Suprafețele irigate cresc treptat și în țările europene, inclusiv în țara noastră.

Toate realizările și proiectele pe care le-am amintit au în vedere apa dulce, în condițiile în care aceasta reprezintă — cum știm — cea mai mică parte a hidrosferei — și în care, între industrie și agricultură se desfășoară o adevărată competiție în ceea ce privește consumul de apă.

Rămîne apa oceanelor și mărilor cu care se învecinează mai toate zonele celebre pentru ariditatea lor și care poate fi folosită după ce este desalinizată. Datorită preocupării susținute care s-a manifestat în ultimele decenii, au fost elaborate pînă acum peste 600 de metode diferite pentru desalinizarea apei marine. În întreaga lume se obțin zilnic circa 220 de milioane de litri de apă potabilă din mare. Această cantitate, deși măsurată și ea în milioane este mică și, mai ales, scumpă. În ciuda progreselor realizate, specialiștii afirmă că desalinizarea nu va putea răspunde într-un timp prea scurt necesităților de apă potabilă. Aceasta ar însemna ca omenirea, deși înconjurată de brîul de oceane care acoperă trei sferturi din suprafața planetei, să sufere în continuare de sete. Așa se părea că stau lucrurile pînă în ziua în care, la o importantă reuniune organizată de U.N.E.S.C.O. în urmă cu doi ani, la Roma, peste 100 de experți s-au pronunțat în favoarea folosirii în irigații a apei marine așa cum este ea, așa cum ne-o oferă natura. Afirmația e uimitoare, dar experiențe urmărite timp de un deceniu și jumătate au arătat că pe anumite terenuri nisipoase folosirea apei de mare nedesalinizate dă rezultate satisfăcătoare. În Israel, de exemplu, pe soluri formate din 97 la sută nisip și pietriș s-au cultivat în acest fel 180 de specii diferite de legume și fructe. Rămîne de văzut în ce măsură metoda ar putea fi aplicată și altor tipuri de sol.

Important este că lupta omului pentru cucerirea apei progresează. La acest progres contribuie, firește, și evoluția tehnicilor folosite. Vom cita, ca un singur exemplu în această privință, instalațiile automate de irigare create în U.R.S.S.

Apa, pe glob. Încotro s-ar putea îndrepta lucrurile ?

O trecere cît de sumară în revistă a înfăptuirilor și a posibilităților existente ne duce la concluzia că, în condițiile în care omenirea își unește puterile într-un mare efort pașnic, în care își subordonează întreaga capacitate scopurilor constructive, adevăratul secol al irigațiilor abia urmează să înceapă.

Adrian COSTA'

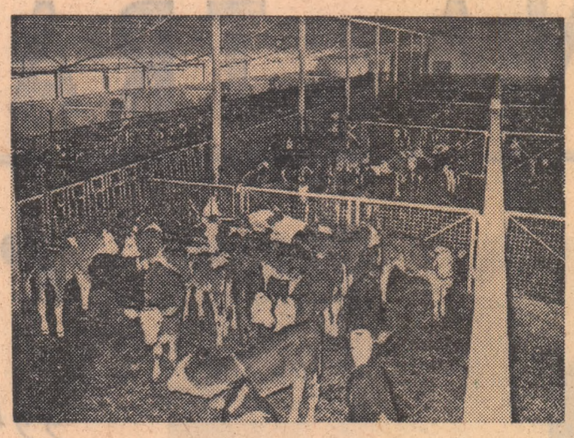

DIN PRESA DE SPECIALITATE

Stabulația combinată, în unități zootehnice mari

LA REVUE DE L'ÉLEVAGE

În momentul de față, în Cehoslovacia, se utilizează în mod curent grajdurile pentru stabulație fixă cu mai multe rînduri, avînd capacitatea de aproximativ 180 de vaci cu lapte. Aceste grajduri au în general patru rînduri și sînt echipate cu instalații mecanizate pentru distribuirea furajelor, pentru muls și pentru evacuarea gunoiului.

Necesitatea de a mări eficiența generală, productivitatea în agricultură, reducînd totodată considerabil volumul de muncă manuală, cere efectuarea unor cercetări pentru a găsi noi metode de creștere a animalelor. Ținînd seama de cerințele existente, în ultimul deceniu s-a acordat o atenție susținută problemelor de tehnologie și de tehnică a creșterii vacilor pentru lapte, pentru a stabili — în condițiile unei producții date — cele mai potrivite căi de realizare. În acest scop, au fost studiate diferite sisteme de stabulație și au fost verificate diverse soluții noi pentru creșterea vacilor de lapte, în special ținînd seama de interesul pe care-l reprezintă centrele de producție cu o mare concentrare de animale.

Punerea în valoare, rațională, a formelor noi de creștere a bovinelor în unități mari, cere cunoștințe fundamentale asupra caracteristicilor biologice ale animalelor și, în primul rînd, cunoștințe privitoare la exigențele lor în ceea ce privește mediul (bioclimatologia bovinelor) și reacțiile lor într-o ambianță dată (studiul comportării). În ultima vreme, se acordă pe plan mondial o mare atenție comportării animalelor, în mari unități caracterizate printr-o puternică concentrare. În ce ne privește, ne-am preocupat, între altele, de felul în care animalele folosesc terenul sau aria de exercițiu în cazul unor temperaturi diferite ale mediului. A reieșit cu claritate că nu temperaturile joase incomodează vacile ci, dimpotrivă, cele ridicate, astfel încît ele au nevoie în cursul verii de protecție împotriva radiației solare. Cerințele naturale ale animalelor dezmint, așadar, credințele greșite existente în creșterea tradițională.

O concentrație mare de vaci de lapte în centre de producție specializate cere, în mod necesar, o preocupare susținută față de mărimea optimă a grupelor de animale. În general, se poate spune că în condițiile stabulației libere numărul optim de vaci de lapte este de 50 de animale, iar în cele ale stabulației fixe se poate merge pînă la 100 de vaci.

Cercetătorii se preocupă actualmente de examinarea diverselor variante de stabulație. În acest fel s-a născut stabulația combinată care folosește elementele raționale ale stabulației fixe și ale stabulației libere. Această stabulație combinată este organizată, utilizînd un grajd de fătare, de mare capacitate, astfel încît o treime din vaci să se afle legate în acest loc, în timp ce celelalte două treimi sînt în stabulație liberă.

După cum se știe, lucrările pentru obținerea și tratarea laptelui ocupă mai mult de jumătate din timpul de muncă în crescătoriile de vaci. De aceea, sistemul de muls capătă o importanță considerabilă. Întrucît sala de muls este o instalație relativ costisitoare, utilizarea ei este mai avantajoasă din punct de vedere economic, mai ales în unitățile de mare capacitate. În această ordine de idei, sînt demne de a fi semnalate pulsatoarele centrale care au dat rezultate foarte bune. Făcînd o comparație între o instalație de muls echipată cu un pulsator central și o alta cu pulsatoare individuale, am constatat că primele sînt mai avantajoase. De altfel, folosirea pulsatorului central s-a dovedit utilă și prin scăderea mare a numărului cazurilor de mamită.

Concluzia generală a faptelor prezentate este aceea că în marile crescătorii de vaci pentru lapte capătă importanță o serie de factori care în trecut, în condițiile unor efective reduse, nu se cereau luate în considerare. Acești factori noi trebuie bine cunoscuți și respectați pentru a se putea crea condiții optime creșterii animalelor în unități de proporții mari.

Dr. Jaroslav HAUPTMAN
de la Institutul de cercetări în domeniul producției animale din Uhrineves, R. S. Cehoslovacă

POMICULTURA ITALIANĂ VĂZUTĂ DE APROAPE

În timpul specializării făcute în Italia, ing. Victor Cireașă de la Istitutul agronomic din Iași, a avut prilejul să cunoască îndeaproape progresele realizate de această țară în domeniul pomiculturii. L-am rugat să ne împărtășească cîteva din impresiile sale :

— Datorită introducerii soiurilor de pomi de înaltă productivitate, Italia se situează, astăzi, pe primul loc în Europa în ceea ce privește suprafața și producția pomicolă. Spiritul întreprinzător al cultivatorilor și tehnicienilor a făcut ca regiunea Ferrara să cunoască, în ultimii douăzeci și cinci de ani, o dezvoltare uimitoare, transformîndu-se într-o imensă uzină de fructe. Producția record de mere și pere depășește pragul celor 100 000 kg/ha astfel încît 30 la sută din venitul asigurat de agricultura regiunii provine din pomicultură.

— Se pare că pentru pomicultori cultura cireșului ridică probleme ceva mai complexe. Ce ați aflat, în această privință, în cursul ședерii în Italia ?

— În ultimii 2—3 ani, oamenii de știință italieni, de la Universitățile din Bologna, Pisa și Florența, acordă o importanță deosebită culturii acestei specii, datorită solicitărilor pieței și ale industriei alimentare. Comparativ cu alte specii, în cultura cireșului nu s-au făcut progrese însemnate. Un inconvenient de seamă îl constituie dimensiunea mare a pomului, care face dificil procesul recoltării fructelor. S-a calculat că 75 la sută din cheltuielile efectuate azi într-o livadă de cireș se datoresc recoltatului, ceea ce duce la mărirea prețului de cost al producției. În momentul de față se fac cercetări pentru reducerea taliei pomului pe două căi : o acțiune indirectă, prin utilizarea portaltoilor pitici, și una directă, prin aplicarea unui anumit mod de conducere, alegere a formei de coroană cît și prin tratamente hormonale.

— În ce măsură vă preocupă pe dv. ca cercetător acest lucru ?

— Lucrările pentru obținerea unui cireș pitic, m-au interesat în mod deosebit, întrucît și eu fac încercări în această direcție. Acum trei ani, în livezile vechi moldovenești am identificat cîtiva pomi de cireș pitici. Acești pomi ajung la vîrsta de 25—30 ani la înălțimea de 3—4 m. pe cînd cei aparținînd soiului originar au înălțimi variind între 10 și 15 m. Lucrările de cercetare asupra acestor cireși pitici sînt în curs și se execută la ferma didactico-experimentală a institutului nostru.

N. St. POPOVICI

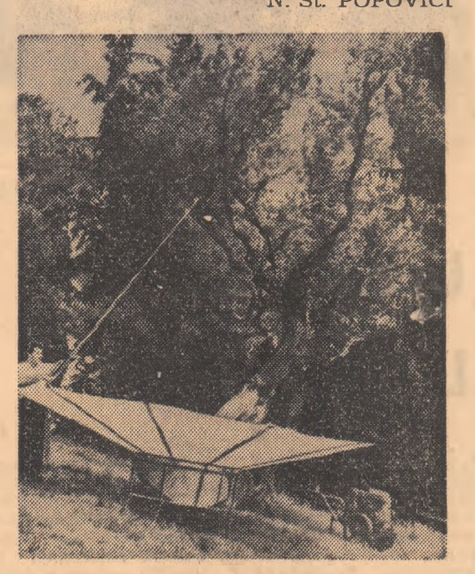

Recent a fost experimentată în apropiere de Roma această mașină destinată recoltării mecanizate a măslinelor. Cu ajutorul ei un om poate culege 8 chintale de fructe pe oră

CARNET ECONOMIC

O UNITATE AGRO-INDUSTRIALĂ MODERNĂ

Combinatul agricol „Emona" din Ljubljana este unul din cele mai mari din R.S.F. Iugoslavia. Creat cu opt ani în urmă, el dispune de 4 500 ha de pămînt, cultivat cu grîu, orz, și porumb. Aici există și pășuni mănoase.

Combinatul crește anual circa 15 000 de viței, 50 000 de porci, obținînd aproximativ 16 000 kg carne, din care se prepară mezeluri, conserve și diferite specialități. Combinatul mai obține anual 20 milioane de ouă și 6 700 000 de litri de lapte.

Aici funcționează o fabrică care produce anual 45 000 tone de nutreturi concentrate, precum și un sector silvic, din care se obține material lemnos și combustibil.

COORDONATE ALE AGRICULTURII ÎN R. P. UNGARĂ

În ultimii ani, producția de cereale a Ungariei a crescut continuu. Anul trecut, aceasta a ajuns la 2.9 milioane tone, respectiv cu 21 la sută mai mare față de 1966. Producția medie de grîu la hectar a fost de 2 580 kg, adică cu 19 la sută mai mare decît producția record din 1965.

Suprafețele irigate au crescut cu 26 la sută, ajungînd la începutul anului 1968 la 356 000 jugăre, iar cantitatea medie de îngrășăminte chimice la 97 kg la hectar.

UN RECORD ÎN PRODUCȚIA DE OREZ A INDIEI

Indiei îi revine o treime din suprafața mondială cultivabilă cu orez și o treime din recolta mondială de orez. Dar recolta medie de orez în India — 7 chintale la ha — este una din cele mai scăzute (în Japonia ea reprezintă 25 chintale).

Selecționatorii indieni au reușit să obțină și să cultive noi varietăți de orez. Cea mai importantă dintre acestea este varietatea „ADT-27", care dă o recoltă de trei ori mai mare. Ea se dezvoltă bine în cele mai nefavorabile condiții și se coace în numai 150 de zile, față de 180 cît necesită varietatea obișnuită. „ADT-27" și-a cucerit repede popularitatea. Țăranii care au primit credite și-au luat obligația de a semăna această varietate de orez și de a respecta indicațiile date de consultanții agronomi.

Eforturile au fost răsplătite : anul acesta, recolta de cereale a fost în India de 100 milioane de tone, cifră record pentru această țară. Recordul precedent — 89 milioane de tone a fost realizat în 1964. Guvernul intenționează să creeze rezerve de cel puțin 3 milioane de tone, ceea ce reprezintă cinci procente din consumul anual de cereale în țară.

EXTINDEREA MECANIZARII ÎN AGRICULTURA ALBANEZĂ

Statul albanez a făcut toate cheltuielile necesare pentru mecanizarea pe scară largă a lucrărilor agricole. Au fost create S.M.T.-uri în toate județele republicii, inclusiv în zonele de dealuri și de munte.

Agricultura R.P. Albania care înaintea eliberării nu avea nici 30 de de tractoare de 15 cai putere, dispune astăzi de circa 9 000 de tractoare.

Actualmente numărul tractoarelor care lucrează în agricultura albaneză este de două ori mai mare decît acela din anul 1960, iar în anul 1970 se prevede să fie cu 11 la sută mai mare decît în 1965.

Ca rezultat al creșterii continue a potențialului S.M.T.-urilor, ele și-au extins din an în an activitatea. În timp ce în decursul primilor ani de după eliberare ele efectuau pînă la 10 feluri de munci, actualmente realizează peste 70 de munci diverse, de la arat și pînă la tunsul mecanic al oilor.

În afară de aceasta S.M.T.-urile au dat cooperativelor agricole un ajutor multilateral pentru organizarea și planificarea muncii, pentru aplicarea agrotehnicii înaintate, pentru pregătirea cadrelor de mecanizatori din rîndurile țărănimii.

ANIVERSĂRI U.N.E.S.C.O.

SPRE POLUL SUD

DIN JURNALUL DE CĂLĂTORIE AL LUI EMIL RACOVIȚĂ

În ziua de 23 februarie a anului 1900, un bărbat înalt, cu fața bronzată și aspră, a pășit la catedra sălii de conferințe a Universității din Paris, urmărit în tăcere solemnă de sutele de priviri ce se ațintеau asupra lui. Era tînărul savant român Emil Racoviță, care urma să vorbească despre rezultatele și aventurile expediției polare în mările Sudului, expediție din care de curînd se întorsese.

Din marea moștenire științifică a lui Emil Racoviță, cea mai interesantă operă a sa de popularizare privește călătoria pe care a făcut-o la Polul Sud, ca membru al Expediției antarctice belgiene, între anii 1897—1899.

Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la nașterea savantului, începînd din acest număr, publicăm cîteva fragmente semnificative din însemnările sale de călătorie.

Și în ținuturile antarctice sînt animale. Pentru ca să ajungi la ele trebuie să străbați Oceanul Atlantic în tot lungul lui. Această distanță enormă a fost parcursă de „Belgica" fără să se zorească ; măsură înțeleaptă, de vreme ce vasul nostru mai avea nevoie de multe pentru ca să fie un „pachebot" transatlantic.

Ținta expediției nu era să atingă cu orice preț Polul Sud, în paguba observațiilor științifice. Firește că trebuia să înaintăm înspre sud cît se putea mai mult, fără să ne găsim însă vreodată în neputința de a face acele cercetări științifice, care sînt singurul, dar marele cîștig pe care poate să-l dea o expediție. Ca program, era vorba să studiem îndeosebi regiunea antarctică sud-americană, cu toate mijloacele pe care știința le pune azi la îndemîna cercetătorilor și să iernăm cît s-ar fi putut mai înspre sud, pentru ca să aducem tot felul de observații pe timp de cel puțin un an de zile.

Nu vreau să stăruiesc asupra călătoriei „Belgicăi" pînă la capătul cel mai de jos al Americii de Sud și voi începe povestirea pățaniilor noastre din ziua de 13 ianuarie 1898, cînd părăsirăm golful San Juan din Pămîntul Statelor.

Numaidecît ne-a fost dat să ne încredințăm că faima de care se bucură vecinătățile Capului Horn era îndreptățită. Vîntul de apus sufla într-una, vijelios și „Belgica" fu zguduită cu violență de către uriașele valuri care se formează în strîmtoarea lui Dracke. Din fericire prevăzusem aceasta ; tot materialul și toate borcanele mele fuseseră fixate cu îngrijire în rafturi anume făcute și chiar microscopul meu fusese înșurubat pe masa din laborator ; numai naturalistul expediției nu era înșurubat și din pricina asta a avut de multe ori prilejul să se căiască

Aceasta nu ne-a împiedicat să executăm mai multe sondaje, care ne îngăduiră să facem însemnate constatări. Între America de Sud și cele dintîi pămînturi antarctice există, contrar presupunerilor geografilor, o mare adîncă, de 4 000 m, care prelungește bazinul Pacificului.

La 19 ianuarie întîlnim primul munte de gheață — iceberg — iar la 20 ianuarie, pe o mare răzvrătită, ne aflăm în fața insulelor Shetland de Sud. Era liniște și o ceață deasă acoperea valurile mării ; din cînd în cînd ea se ridica ca o perdea groasă și moale, și atunci se iveau, în albeața lor mată, piscuri ascuțite acoperite cu gheață și omăt, cu, ici și colea, turnuri de stînci negre și fioroase, din lanțurile de munți care formează aceste insule.

Trecurăm printre aceste insule și ne îndreptarăm înspre sud, către pămînturile Trinnity și Palmer, țărmuri de-abia întrezărite pe la începutul veacului de către balenierele americane.

La 22 ianuarie, o cumplită furtună ne izbi pe neașteptate în strîmtoarea lui Bransfield. Într-o clipită, suprafața mării se încreți în brazde adînci Nori groși și neguri întunecate se rostogoleau prin văzduh, iar urletul vîntului se ascuțea trecînd prin catargele îndoite și frînghiile zbuciumate. Pînzele se zbăteau în legături, pocnind cumplit, și „Belgica", necontenit spălată de valuri, cu greu își făcea drum în neagra urgie. Totul sta acum cuprins în întuneric.

Atunci în zgomotul elementelor turbate se auzi un strigăt omenesc : „un om în mare" și de pe punte zărirăm în adevăr un om luptînd cu valurile. Zadarnice ne-au fost silințele să-l scăpăm ; în van chiar Lecointe cu o funie legată de mijloc se aruncă în apa înghețată ca să-l scape ; sărmanul nostru tovarăș Wiencke se scufundă și dispăru.

De triste gînduri furăm cuprinși. Eram abia la începutul expediției și deja să pierdem un tovarăș ! Al cui e rîndul acum, ne gîndeam noi, și cine știe dacă toată expediția nu e menită să piară în vreun colț înghețat al Antarcticei necunoscute.

(Va urma)

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000